

పూణే ప్రయాణం

NEWS STORY

వేంపల్లి గంగాధర్

ఉషస్సు ప్రచురణలు

PUNE PRAYANAM

by VEMPALLI GANGADHAR

e-mail: vempalli_gangadhar@yahoo.co.in

Copyright with writer

First Published : January 2006

by Ushassu Prachuranalu

Publication No. : 2

Cover Photo Collected by : V.S. Bhagavan

Courtesy - Teja News Weekly

For Copies

4/432/A, Vivekananda Nagar,

KADAPA - 516 001.

Andhra Pradesh - India.

Cell : 9440074893

Price Rs. 10/-

నోట్ : వార్తా కథనంలో పలు చోట్ల బాధితుల పేర్లు మార్చి వ్రాయడం జరిగింది.

అమ్మకునే ప్రవాహ సుఖాల మధ్య
ఇంకిపోతున్న ఒంటరి కన్నీటి చుక్కలకు...

A Journey into darkness...

చీకట్లు ముసురుకుంటున్నాయి.

పైకంతా మామూలుగా వున్నట్లే అనిపిస్తుంది
పగటిపూట ఎండవస్తుంది.

రాత్రిపూట వెన్నెలొస్తుంది.

మరో అమ్మాయి పూజేకి తరలిపోయిందనే
వార్త ఎవరి దృష్టికీ ఆనదు.

రెగ్యులర్ చూపుల్లో ఎక్కడో పడి నిర్లక్ష్యంగా
కొట్టుకుపోతుంది.

గుండెలనిండా సుళ్ళు తిరుగుతున్న
సుడిగుండాల్లో కొట్టుకుపోతున్న
వీళ్ళను గురించి ఎవరూ ఆలోచించరు.

తండ్రిలకు తండ్రిలు తగలబడుతున్న
హృదయ విదారక దృశ్యమిది.

ఈ మంటలు ఆర్పే వాళ్ళు లేరు.

ఆర్పే వాళ్ళు లేరు.

తీర్చే వాళ్ళు లేరు.

తండ్రిలు నిస్సహాయంగా చావుకేకలు

పెడుతున్నాయి.

ఎయిడ్స్ దెబ్బకు అతలాకుతలమై

అంతరించి పోతున్నాయి.

పేదరికం జీవితానికో రాచకురుపు. అందరిలో స్వేచ్ఛగా తిరగనివ్వరు. హాయిగా నవ్వనివ్వరు. మానసికంగా కృంగిపోతుంది. ఉన్న ఊళ్ళో అడుక్కోవడానికి కూడా మనసొప్పుదు. ప్రపంచంలో బతకడానికి అనేక మార్గాలున్నాయి. జీవితం అనే పద్యవ్యూహంలో చిక్కుకొని ఎటువెళ్ళాలో దిక్కు తెలియని స్థితిలోవున్న వీళ్ళకు కనపడిన ఒకే ఒక మార్గం - పూజే ప్రయాణం.

ప్రాణంకంటే కూడా మానం విలువైనదని నమ్మే వీళ్ళు తమ జీవితాలను పడుపువృత్తికి అర్పితం చేసుకోవాల్సి రావడమే బాధాకరం. ప్రతి రాత్రి గడిచే లోపు జీవితాంతం అనుభవించదగిన దుఃఖాన్ని, బాధను అనుభవిస్తున్నారు.

పూజే ప్రయాణం

... కాలుతున్న పూలతోట

ఎందుకు వెళ్ళిందో... ఎలా వెళ్ళిందో... ఎప్పుడు వెళ్ళిందో సరిగ్గా తెలియదు. కానీ పోకూడని చోటికే... పోయింది. కరువుకాలం నేలల్ని కబళిస్తే... కనికరం లేని మేఘం గుక్కెడు కన్నీళ్లు కూడా రాల్చకపోతే... కాలే కడుపుతో ఆకలి చావు చావడం కన్నా... కానిదారైన కదిలిపోవడమే ఆమెకు మేలనిపించి వుండవచ్చు. దేవుడిచ్చిన అందమైన రూపాన్ని నమ్ముకొని తానే తనకొకదారి నిర్మించుకొంటూ ముందుకు సాగిపోయింది... ఇదంతా నలభై సంవత్సరాల క్రితంనాటి పాత ప్రయాణం... ఆమె నమ్మకమే ఆమెను ముందుకు నడిపించింది. ఉన్న వూరిని వదిలి కన్నవారిని విడిచి కన్నీళ్లు మూటగట్టుకొని ఎవరికీ కనిపించనంత దూరంగా... తనే చేసినా ఎవరికీ కనపడనంత దూరంగా... పోయింది... పోయింది... వెళ్ళిపోయింది.

అదే మొదలు... కడప జిల్లా టి. సుండుపల్లె మండలం చిన్నబడికికి చెందిన రాజీబాయి అలా పూణే చేరింది.

ఆమెకు తెలియకుండానే ఏర్పడ్డ ఈ దారిగుండా ఊర్లకు ఊర్లు, తండాలకు తండాలు కదిలిపోవడం ప్రారంభించాయి.

ఇప్పుడు... ముప్పై, నలభై సంవత్సరాల సుదీర్ఘకాలం తర్వాత వెనక్కి తిరిగి చూసుకుంటే... గుండెల్లో దడపుడుతుంది.

ఒకనాటి సన్నటి దారి నేడు క్రమక్రమంగా రహదారిగా మారిన వైనమిది. ఇంటితో వృక్షి మిలటరీ కెళ్ళినంత పవిత్రంగా తండాల పరిస్థితి మారిపోయింది. కుటుంబానికి పోక అమ్మాయి చొప్పున వృద్ధిచార ఊబిలోకి తరలిపోవడం రివాజుగా మారింది. అటు ఆవుల పెంపకం సాధ్యంకాక ఇటు సాయంలేని వ్యవసాయం అసాధ్యంగా మారడంతో బిడికీలకు బిడికీలు పూణేవైపు ఆశగా చూడడం మొదలెట్టాయి. కరువు నేలను నమ్ముకోలేని బలహీన బతుకులు బజారు పనికి సిద్ధమయ్యాయి.

ముళ్ళ దారిలోనే...

మరో కన్నీటి కథ...

చిత్తూరు జిల్లా కలకడ మండలం ఎనుగొండుపాళెం తండాకు చెందిన జాళేబాయి జీవితం.

తెలిసి తెలిసీ నిప్పలగుండంలోకి అడుగుపెట్టడం... కన్న తల్లిదండ్రులే బతకలేనితనంతో దళారుల వెంట పంపడానికి సిద్ధపడ్డారు.

చిన్న వయస్సు... అమాయకత్వం... ఆశ... ఆకాంక్ష... వెరసి ఓరోజు ప్రయాణానికి సిద్ధపడింది. బొంబాయి తీసుకెళ్తామని నమ్మించిన వాళ్ళు పూణేలో దింపారు. అన్నిటికీ సిద్ధపడే వచ్చిన తర్వాత వెనకడుగు వేయడం ఎందుకని అనుకుందో ఏమో... భరించడానికి అలవాటుపడింది.

ఈలోగా జరగాల్సిన నష్టమంతా జరిగిపోయింది. కాల ప్రవాహంలో అప్పడే పాతిక సంవత్సరాలు గడిచిపోయాయి. మానసికంగా బాగోలేని పరిస్థితులు ఏర్పడ్డాయి. తనం చేస్తుందో తెలియకుండానే తండాల్లోని అమ్మాయిలను పూణేకి తరలించడం మొదలు పెట్టింది.

తనలాగే మరెంతోమంది అమ్మాయిల జీవితాలను ఈ వృత్తికి బలిపెట్టాలని నిర్ణయించుకుంది. ఇప్పుడు పూణే డిస్కంబిల్డింగ్లో ఘర్వాలీగా వుంటూనే అనారోగ్యంతో బాధపడుతోంది.

ఇది మరో కథ... పూణే దారి పట్టకుండా ఢిల్లీ దారి పట్టిన సుశీలాబాయి కథ... దారి తప్పడం కాదు... దారి మారడం కాదు... తన దారి తాను వెతుక్కోవడం! తండాల్లోని అందరూ పూణేకి పయనమౌతుంటే తాను కూడా కడుపు చేత పట్టుకొని గుప్పెడు మెతుకుల కోసం వాళ్ళ వెంట బయలుదేరింది. కానీ పూణేకి చేరుకుందే కానీ అక్కడ పరిచయమైన ఢిల్లీ బ్రోకర్లతో చేతులు కలిపి తన దారి మార్చుకుంది. ఢిల్లీలో ఖరీదైన వ్యభిచారానికి తెర లేపింది. ఎన్నో కష్టాలు... నష్టాలు... మరెన్నో విషాద సంఘటనలు అనుభవించింది. 'ఢిల్లీబూమ్మ'గా రాటుతేలి వ్యాపారంలో స్థిరపడింది. ఆమె ఢిల్లీ జీవితానికి వెళ్ళి పాతిక సంవత్సరాలు దాటింది. ఇప్పుడు అనారోగ్యంతో జీవిస్తోంది.

ఎప్పడూ ఉండే కరువు... కబళించే కనికరంలేని పేదరికం... వేధించే సమస్యలు... పీడించే బీదరికం... చదువులేనితనం... మోసపోయే అమాయకత్వం వారి పాలిట శాపాలుగా మారుతున్నాయి. దీంతో తప్పనిసరి పరిస్థితుల్లో ఊర్లకు ఊర్లు, తండాలకు తండాలు వ్యభిచార ఊబిలో కూరుకుపోతున్నాయి. బలవంతంగా పడుపువ్వత్తిలోకి దింపబడుతున్నారు. ఉద్యోగాలు ఇష్టిస్తామనో, ఉపాధి చూపిస్తామనో మాయమాటలు చెప్పి అమ్మాయిలను పొరుగు రాష్ట్రాలకు తరలించి సొమ్ము చేసుకునే దళారులు పుట్టుకొచ్చారు. ప్రస్తుతం కడప, అనంతపురం, చిత్తూరు మూడు జిల్లాల్లోని ఇరవైనాలుగు మండలాలలోని సరిహద్దు గ్రామ తండాల పరిస్థితి ఇదే. ఇక్కడ్నుంచి వెళ్ళి పూణే, బొంబాయి, ఢిల్లీ నగరాల్లో ఈ వ్యత్తిని చేసుకుంటూ, నిర్వహిస్తూ తమ కుటుంబాల పోషణ కోసం అప్రకష్టాలతో నరకయాతన పడుతున్న యువతుల సంఖ్య వందల్లో వుంది. ఈ విధంగా సరిహద్దు గ్రామ తండాల నుంచి ఏళ్ళ తరబడి యువతులను ఇతర ప్రాంతాలకు తరలిస్తూనే వున్నారు.

పడుపువ్వత్తి నిర్వహించడం, అందులోకి తరలించడం నేరమని తల్లిదండ్రులు, ఏజెంట్లు, ముఠాలు గుర్తించడంలేదు. తల్లిదండ్రులే తమ బిడ్డల్ని ఈ కూపంలోకి దింపడం విషాదకరం. ఈ వ్యవహారం వల్ల యువతుల జీవితాలు బుగ్గిపాలవుతున్నాయి. వారిని తరలించడం ద్వారా లక్షలాది రూపాయల ఆదాయాన్ని మధ్యవర్తులు, ఏజెంట్లు పొందుతున్నారు. యువతులు ఏళ్ళ తరబడి వ్యభిచార గృహాల్లో నలిగిపోయి చివరికి కొనఊపిరితో, ఖాళీచేతులతో బయటపడ్డా వస్తోంది. మరికొందరి జీవితాలు ఎయిడ్స్ వ్యాధితో ముగుస్తున్నాయి.

కడప, అనంతపురం, చిత్తూరు సరిహద్దుగా వున్న త్రికోణభాగంలోని ఇరవై నాలుగు మండలాలలోని నూటనలభైమూడు గ్రామ తండాలలో ఈ సమస్య కీలకంగా కొనసాగుతోంది. ఈ విధంగా వేశ్యాగృహాల్లో 70 శాతం కరువు ప్రాంతాల నుంచి వెళ్ళిన మహిళలే వుంటున్నట్లు నివేదికలు స్పష్టం చేస్తున్నాయి. ఈ ప్రాంతాల నుంచి వేశ్యావాటికలకు తరలి వెళ్తున్నవారిలో 17 సంవత్సరాల నుంచి 30 సంవత్సరాల లోపువారే అధికంగా వుంటుండం విశేషం. గతంలో అనంతపురం జిల్లాకు చెందిన అధికార బృందం ముంబాయి, ఢిల్లీ, పూణే ప్రాంతాల్లోని వ్యభిచార ఊబిలో చిక్కుకొని వున్న యాభైమంది యువతులను బయటకు తీసుకువచ్చారు.

అప్పడే ఇంకా పన్నెండు వందలమంది దాకా రాయలసీమకు చెందిన యువతులు ఈ వ్యత్తిలో వుంటున్నట్లు వెల్లడైంది. తర్వాత 2005 మార్చిలో అప్పటి కడప జిల్లా ఎస్పీ

వి.సి. సజ్జనార్ తీసుకున్న ప్రత్యేక చర్యల కారణంగా పూణేలో సెక్స్ వర్క్స్ గా ఉన్న గాలివీడు మండలం, పులికుంట తండాకు చెందిన 18 మంది అమ్మాయిలను వెనక్కి రప్పించడం జరిగింది.

పూనా డిస్ట్రిక్ట్ జైల్లోలోనో, ఢిల్లీలోని జిజీ రోడ్డులోనో, ముంబాయి కామాటిపురా రెడ్ లైట్స్ ఏరియాలోనో, కోల్ కత నోనాగాచిలోనో, గోవా బెయినా బీచ్ లోనో వ్యభిచార కూపంలో మగ్గుతున్న వారి సంఖ్య 2,500 మంది దాకా వుండగా, వారిలో ఎక్కువ శాతంమంది ఈ ప్రాంతాలకు చెందినవారే వుండి వుండవచ్చునని తెలుస్తోంది.

కరువు రక్కసి కడప, అనంతపురం, చిత్తూరు జిల్లాల సరిహద్దు గ్రామ తండాలును కాటేసింది. దీంతో కనీస అవసరాలు కూడా తీరక అనేక గ్రామాలు జీవనస్థితి ఛిద్రమైపోయింది. కరువు పరిస్థితి కారణంగా తిండి దొరకడం కూడా కష్టంగా మారింది. ఉపాధి కోసం యితర ప్రాంతాలకు తరలిపోవడం ప్రారంభించారు. ఏం చెయ్యాలో దిక్కు తెలియని పరిస్థితుల్లో తల్లిదండ్రులే యుక్తవయస్సులో వున్న తమ ఆడపిల్లలను వేశ్యావాదీకలకు సాగనంపడానికి సిద్ధపడ్డారు. ఫలితంగా బ్రోకర్లు పుట్టుకొచ్చారు. ఘుర్వాలీలకు (వేశ్యావాదీకల నిర్వాహకులు) నిరాటంకంగా యువతులను రవాణా చేస్తూనే వున్నారు. అమానవీయ ఘటనలు నిర్లక్ష్యంగా సాగిపోతున్నాయి. వేశ్యావాదీకల్లో నరకాన్ని భరించలేక స్వగ్రామాలకు తిరిగివచ్చిన వారికి బతుకుదెరువు లేకుండా పోతోంది. తిరిగి అదే దారిపట్టడం మినహా వారికి మరో గత్యంతరం లేకుండాపోతోంది. ఈ ప్రాంతాల్లో చెప్పకోదగ్గ పరిశ్రమలు లేకపోవడం, ఉన్న భూమికూడా కొంతమంది వ్యక్తుల గుప్పిట్లో ఉండడం వల్ల కొద్దిపాటి వనరుల ద్వారా సేద్యం కూడా సాగించలేని పరిస్థితులు ఉన్నాయి. పని కల్పిస్తామంటే గుడ్డిగా నమ్మి చిత్తూరు జిల్లా తంబళ్లపల్లె నుంచే కాకుండా పీలేరు, కడప జిల్లా సమీప ప్రాంతాలైన బిడికి, జిల్లెళ్లమంద ప్రాంతాల నుంచి వెళ్ళిన సుమారు 20 మంది యువతులు తమని రక్షించమని ఆక్రందిస్తూ లేఖలు కూడా రాసుకున్నారు. ముంబై, పూణే నుంచి వచ్చే బ్రోకర్ల నుంచి స్థానిక ఏజెంట్లు ఎక్కువ మొత్తం తీసుకొని యువతుల కుటుంబాలకు చాలా తక్కువ సొమ్ము ఇవ్వడం ద్వారా మిగతా మొత్తాలను స్వాహా చేస్తున్న ఉదంతాలు వెలుగులోకి వచ్చాయి.

చిత్తూరు జిల్లాలోని పడమటి ప్రాంతంలో ప్రధానంగా తంబళ్లపల్లె, వాల్మీకిపురం, పీలేరు నియోజకవర్గాలలోని కొన్ని ప్రాంతాల్లో అమ్మాయిల తరలింపు సంఘటనలు ఎన్నో చోటు చేసుకున్నాయి. రామానాయక్ తండా, గోనెపోతుల తండా, బండకింద తండా, ధీనేనాయక్ తండా, అవికేనాయక్ తండా, పీకే నాయక్ తండా, తుమ్మలవంక తండా, మందలవారిపల్లె

వెలిగల్లు ప్రాంతాల్లో కాకుండా చుట్టుపక్కల గిరిజన ప్రాంతాల నుంచి పూణే, ఢిల్లీ ఇతర ప్రాంతాలకు కె.వి.పల్లె, ఎర్రావారి పాలెం మండలాల పరిధిలోని తండాల నుంచి ఎక్కువ సంఖ్యలో యువతులు రెడ్డిలైట్ ఏరియాలకు తరలుతున్నారు. ఇందులో ఒక్కొక్కరిది ఒక్కోరకమైన విషాదగాథ. తల్లిదండ్రులకు ఆనరాగా కొందరు, తమ కుటుంబాలు బాగుపడాలని ఇంకొందరు అలా వెళ్ళినవారిలో ఉన్నారు.

‘పూణేలో ఫుర్ వాలీ ఇంటో పన్నెండు రూములున్నాయి. ఒక్కొక్క గదిలో ఒకరు, ఇద్దరం అమ్మాయిలం వుంటాము’ అంటూ అక్కడి వివరాలను కన్నీరుముగ్గురుగా విలపిస్తూ రాయచోటికి చెందిన హసీనా (22) వివరించింది.

పూణేలో పడుపువ్వుత్తిలోకి తరలింపబడే యువతుల జీవనం దుర్భరంగా వుంటోంది. వాళ్ళకక్కడ ఏం కావాలన్నా ఫుర్ వాలీ తెప్పించి ఇస్తుంది. అయితే వారి సంపాదనలో వచ్చిన డబ్బులో ఖర్చులు పోను మిగిలినది వారికిస్తుంది. ఒక్కొక్కరికి రోజుకు వందరూపాయల వరకు సంపాదన వుంటుంది. కానీ అది వీళ్ళకు ఇవ్వరు. ఫుర్ వాలీ దగ్గరకు వచ్చే విటులు అక్కడ యాభై రూపాయలు ఇచ్చి టోకెన్ తీసుకొని అమ్మాయిల దగ్గరికి వెళ్తారు. ఒక్కో అమ్మాయికి రోజుకు ఇరవై టోకెన్ల వరకు విటుల్ని పంపుతారు. అంటే వారు రోజుకు ఇరవైమంది మగాళ్ళతో గడపాల్ని ఉంటుంది. దాదాపు నెలకు పదివేల రూపాయల వరకు సంపాదన ఉంటుంది. దీంతో మూడువేల రూపాయలు తిండికి, బట్టకు, ఇతర ఖర్చులకు పట్టుకుంటారు. మిగిలిన ఆరువేల రూపాయల్లో సగం ఫుర్ వాలీకి పోగా మిగిలినది వీరికి యిస్తారు. ఎవరైనా విటులు మోజుపడి ఎక్కువగా డబ్బులిస్తే దాచుకుంటారు. ‘మామూలుగా నెల బహిష్టు అయినప్పుడు కూడా నిరోధిల్ల వాడిస్తారు తప్ప మాకు సెలవు ఇవ్వరు. ఎప్పుడైనా మేము అలసి పడుకున్నా కస్టమర్స్ వస్తే లేచి పని చేయాల్సిందే. లేదంటే నువ్వు ఇక్కడికెందుకొచ్చావు? పూరికే వుంటే డబ్బులెలా వస్తాయని అరుస్తారు.’ అంటూ రాగీణి (20) తెలిపింది.

పూణేలో ఉదయం పదిగంటల నుంచి రాత్రి ఒంటిగంట వరకు అమ్మాయిలు కష్టపడి పనిచేస్తూ ఉండాల్సిందే. ఇంకా కస్టమర్స్ వస్తుంటే అలాగే చేస్తూనే వుండాలి. వచ్చిన మగవాళ్ళను వెనక్కి పంపడం జరగదు.

అనంతపురం జిల్లా నల్లగుట్టపల్లి తండాకు చెందిన రాములమ్మ (25) మాట్లాడుతూ 'మా దగ్గరికి వచ్చే ప్రతి మగాడు మమ్మల్ని ఇష్టపడి రాడు. ఒకరిద్దరు మమ్మల్ని ప్రేమిస్తున్నామని చెప్తారు. పెళ్ళి చేసుకుంటామని అంటారు. అయినా మేము నమ్మము. ఒకవేళ ఈ విషయం ఘర్వాలికి తెలిస్తే మమ్మల్ని మందలించి మళ్ళీ అలాంటి వాళ్ళని మా దగ్గరికి పంపదు. అది కూడా కొంతమంది అక్కడికి వచ్చే మగవాళ్ళని నమ్మి చెప్పిపెట్టకుండా బయటకు వెళ్ళి పెళ్ళి చేసుకున్నారు. కానీ కొన్ని రోజులు గడిచిన తర్వాత వదిలివెళ్ళిపోవడమో లేక మరొక ఘర్వాలికి అమ్మివేయడమో జరుగుతుంది. ఇలా చాలామంది మోసపోయారు. కొంతమందిని లాడ్జీలకు తీసుకెళ్ళి చిత్రహింసలు పెడతారు. నీచంగా, అసహ్యంగా ప్రవర్తిస్తారు. తిరగబడితే చంపేస్తారు. ఇలా చనిపోయినవాళ్ళు కూడా వున్నారు. ఈ విషయం ఘర్వాలికి తెలిసినా ఆమె పట్టించుకోదని' రామాంజులమ్మ చెప్పున్నప్పుడు ఆమె కళ్ళలో కన్నీటిచారలు అగుపించాయి.

పూణేలో నలభైశాతం మంది పెళ్ళి అయినవాళ్ళు ఈ వృత్తిలో వుండగా వారిలో చాలామంది భర్తలు చిన్నవయస్సులోనే చనిపోయినవాళ్ళు లేదా భర్తలు పెట్టే బాధలు భరించలేక వదిలేసినవాళ్ళు వున్నారు.

'మా భవిష్యత్ గురించి మేము ఆలోచించడంలేదు. మావాళ్ళకు కొంతైనా మేలు చేస్తున్నామనే తృప్తి చాలు. ఎన్ని రోజులు బతికినా ఎప్పుడో ఒకసారి చావాల్సిందే కాబట్టి మా వాళ్ళకి మంచి చేసి చావడంలో మాకు ఆత్మసంతృప్తి వుండంటారు'. ఈ వృత్తిలోకి దింపబడిన చాలామంది సెక్స్ వర్కర్లు.

టీ.సుండుపల్లి మండలం, ముడుంపాడు పంచాయతీ కిందకు వచ్చే పరికిబండ జిడికికే ఎన్. జనార్ధన్ రెడ్డి కాలనీ, ఆరోగ్యవరం అనే పేర్లున్నాయి. సాయంత్రం ఆరు దాటితే నాటుసారా ఘాటుతో తండా మొత్తం తూలుతూ వుంటుంది. పక్కన నాలుగు కిలోమీటర్ల దూరంలోని చిత్తూరు సరిహద్దులోని జిల్లెల్లమంద తండా నుంచి ఈ నాటుసారా పెద్ద ఎత్తున చుట్టుపక్క తండాలకు సరఫరా అవుతూ వుంటుంది. పరికిబండ జిడికిలో మొత్తం 130 కుటుంబాల దాకా గిరిజనులున్నారు. ప్రధానంగా వ్యవసాయంపైన ఆధారపడినా అది వీలుకాని ఎక్కువమంది కునైట్ పేరుతో ప్రయాణం కావడానికి సిద్ధపడ్డారు. నిజానికి వారు చేరుతున్న గమ్యం కునైట్ కాదు. ఇలా యిప్పటివరకు ఈ తండా నుంచి పూణే, బొంబాయి, ఢిల్లీలాంటి ప్రాంతాలకు తరలిపోయిన వారి సంఖ్య 60 మందికి పైగా వుంటుంది. 20 మందికి పైగా ఎయిడ్స్ వ్యాధితో మరణించినవారి సంఖ్యవుంది. ఈ జిడికికే చెందిన జయశ్రీ (25) పూణే నుంచి వెనక్కి

వచ్చేసింది, అక్కడి చిత్రహింసలు భరించలేక ప్రస్తుతం పెళ్ళి చేసుకొని చిన్న కొట్టు పెట్టుకొని కడపలో నివాసం వుంటోంది.

ముడుంపాడు పంచాయితీ పరిధిలోకే వచ్చే బంగ్లా హరిజనవాడ నుంచి అరుంధతి (26) పూణేకు వెళ్ళి ఆరునెలల కాలం గడిపి వచ్చింది. భర్త వదిలేయడంతో ఇబ్బందులు ఎదుర్కొంది. అమాయకత్వంతో పూణేకు వెళ్ళిపోయిన అరుంధతి అక్కడి బాధలు భరించలేక తండ్రి అనారోగ్యంగా వున్నాడని చెప్పి, పూణేలోనే తన వస్తువులన్నీ వదిలేసి ఓరోజు రైల్వేకి తప్పించుకొని వచ్చేసింది. మళ్ళీ పోలేదు. జీవనోపాధి కోసం అన్వేషిస్తోంది.

అలాగే పెద్దబడికి, రాజా కాలనీకి చెందిన ముసెమ్మ (26), మాధవి (25) లు కొంతకాలం పూణేలో గడిపి అక్కడనుంచి వెనక్కి వచ్చేశారు. ఇటీవల జరిగిన నాగారపమ్మ జాతరకు ఢిల్లీ నుంచి వచ్చిన లక్ష్మీదేవి (22) మళ్ళీ అదే వృత్తిలో కొనసాగడానికి సిద్ధపడుతోంది. చిన్నబడికి ప్రాంతం నుంచే దాదాపు 30 మందికి పైగా యువతులు పూణే ప్రాంతానికి వెళ్ళినట్లు అంచనా. ఇరవై ముప్పైవేలు తీసుకొని బ్రోకర్లకు తమ అమ్మాయిలను అప్పగిస్తున్నట్లు - ఈ బ్రోకర్లు లక్షల రూపాయలకు ఫుర్వాల్లీకు విక్రయిస్తున్నట్లు కాంట్రాక్టు ప్రకారం ఈ వ్యవహారం సాగుతున్నట్లు గ్రామస్థుల కథనం.

కడప-చిత్తూరు జిల్లాల సరిహద్దులో కడప జిల్లాలోని పింఛా ప్రాజెక్టుకు ఐదు కిలోమీటర్ల దూరంలో వున్న గిరిజన తండా జిల్లెళ్ళమంద. పద్నాలుగు, పదిహేనేళ్లకే ఒక్కొక్క ఇంటి నుంచి ఇద్దరు, ముగ్గురు చొప్పున ఈ వృత్తిలోకి తరలిపోతున్నట్లు సమాచారం. ఇలా ఈ తండా పరిసర ప్రాంతాల నుంచి వెళ్ళినవారి సంఖ్య సుమారు 200 మందికి పైగా వుంటోంది. ఈ వ్యవహారంలో జిల్లెళ్ళమంద తండా కీలకస్థానంగా మారింది. అమ్మాయిల తరలింపుకు, విక్రయాలకు ప్రధానవేదికగా నిలుస్తోంది. కడప - చిత్తూరు సరిహద్దులో వుండడంతో రెండు జిల్లాల్లోని తండాల్లో వారికి ఆస చూపడం తరలించడం జరిగిపోతోంది.

చిత్తూరు జిల్లా పెద్దమండ్యం మండలం ముసిలికుంట పంచాయితీ బండకింద తండా 96 ఇళ్ళన్న ఓ గిరిజన కుగ్రామం. అక్కడి పూరిళ్ళలో పరుచుకున్నదంతా పేదరికమే. సాగునీటి కొరత పంటపొలాలను బీళ్ళుగా మార్చింది. పాలకుల నిర్లక్ష్యం, నిరక్షరాస్యత, కనీస సదుపాయాల కొరత, దీర్ఘకాలిక పేదరికం అక్కడి జీవితాలను దుర్బరంగా మార్చివేసింది. కడుపు నింపుకోవడానికి కొండగుట్టల్లో నాటుసారా కాచి ఎక్వేట్ పోలీసుల కళ్ళబడకుండా అమ్మడమో

లేక పూజే, ముంబాయి తదితర మహా నగరాలలోని సానివాడలకు తమ బతుకుల్ని అర్పించడమో ఉపాధిగా మార్చుకున్నారు.

ఈ గ్రామానికి చెందిన తాత్యా నాయక్ కుటుంబానిది ఒక విషాద గాథ. అరవై సంవత్సరాల తాత్యా నాయక్ కు భార్య, ఇద్దరు కూతుళ్ళు, ఇద్దరు కొడుకులు వున్నారు. పెద్ద కూతురు కళావతి పెళ్ళిడుకొచ్చింది. రెండవ కూతురు చంద్రావతి. ఆమె తర్వాతివారైన మగపిల్లలిద్దరూ ఇంటి దగ్గరే వున్నారు. ఐదు ఎకరాల మెట్టపొలం వున్నా ఉపయోగంలో లేనట్లే. గత నాలుగైదేళ్ళుగా వర్షాభావంతో పొలాలు బీళ్ళుగా మారాయి.

దీనితోపాటు తాత్యానాయక్, తన భార్య శారీరక కష్టం చేసే వయస్సు దాటిపోవడంతో పూట గడవడం కష్టమైంది. ఎదిగిన కూతుళ్ళు, కొడుకు కూలిపనులు చేసేందుకు సిద్ధంగా వున్నా పనులు దొరికే అవకాశాలు కనిపించకుండా పోయాయి. పూట గడవడం కష్టంగా మారడంతో తల్లిదండ్రుల, తోబుట్టువుల కడుపు నింపేందుకు పనిలో పనిగా అందరిలోకి పెద్దదైన కళావతికి పెళ్ళి చేసి పంపేందుకు రెండవ కూతురు చంద్రావతి పూణేకు ప్రయాణమయ్యింది. 17 ఏళ్ళ వయసులోనే రైల్వేకి పూణేకు వెళ్ళిపోయింది. పూణేలో ఐదేళ్ళపాటు పడుపువ్వుతో మగ్గిపోయింది. చంద్రావతి సంపాదనతో స్వగ్రామంలోని వారి కుటుంబం హాయిగా గడిపింది. ఈమె సంపాదనతో తాత్యానాయక్ తన పెద్దకూతురు కళావతికి వివాహం కూడా చేశాడు. అయితే అయిదేళ్ళపాటు పూనాలోని సానివాడల్లో మగ్గిన చంద్రావతి క్రమంగా అనారోగ్యానికి గురైంది. ఊపిరితిత్తులో నెమ్మ చీలిందని డాక్టర్లు చెబితే పదిహేను వేలు వెచ్చించి అక్కడే ఆపరేషన్ చేయించుకొంది.

అప్పటిదాకా గడిపిన జీవితంపై విసుగుపుట్టి సంపాదించి దాచుకున్న నలభై వేలతో స్వగ్రామానికి చేరుకుంది. తిరుపతి, మదనపల్లెలోని హోటళ్ళలో, లాడ్జీలలో పనిచేసిన వినోద్ నాయక్ సైతం తీవ్ర అనారోగ్యానికి గురై ఇంటికి చేరుకున్నాడు. వినోద్ ఆరోగ్యం క్షీణించిపోగా డాక్టర్లు క్యాన్సర్ అంటూ ధ్రువీకరించారు. స్పెష్షిలో నాలుగురోజుల వైద్యానికి ఇరవై వేలు ఖర్చు అయింది. మరొక ఆసుపత్రిలో రెండు నెలలపాటు చికిత్స చేయిస్తే మిగిలిన ఇరవై వేలు కూడా అయిపోయాయి. వినోద్ పరిస్థితి దయనీయంగా మారింది. మాట్లాడలేడు. కదలలేని పరిస్థితి. చంద్రావతి పూణే నుంచి తెచ్చిన డబ్బు కలిగిపోవడంతోపాటు అదనంగా అప్పులు కూడా అయ్యాయి. తమ్ముడికి అవసరమైన మందులు కొనేందుకు కూడా శక్తి చాలడలేదు. ఇది చాలదన్నట్లు చంద్రావతి ఆరోగ్యం కూడా తిరగబెట్టింది. ఫలితంగా ఈ కుటుంబం దుర్భర

పేదరికాన్ని అనుభవించాల్సి వచ్చింది. ఐదేళ్ళపాటు ఒళ్ళు గుల్ల చేసుకున్నా పరిస్థితులు మారకపోగా జీవనం కష్టం కావడం చంద్రావతిని పునరాలోచనలోకి నెట్టింది.

తన అనారోగ్యాన్ని సైతం లెక్క చేయకుండా తోబుట్టువుకి మెరుగైన వైద్యం అందించడానికి, కుటుంబసభ్యులు మూడుపూటలా కడుపునిండా తినేందుకు ఆమె మళ్ళీ పూణే ప్రయాణానికి సిద్ధమైంది.

‘పడుపువృత్తి సమస్యను ఎదుర్కోవడమనేది సమాజంలో మార్పు రావడంవల్లే సాధ్యమౌతుందని, దీనికి ఒకరిద్దరు మాలితే సరిపోదని’ ఆ వృత్తి నుంచి బయటకు వచ్చిన మున్నీ, రాధలు అభిప్రాయపడ్డారు. తనకు ఊహ తెలియని వయస్సులో పడుపువృత్తిలోకి ప్రవేశించానని మున్నీ ఆవేదన వ్యక్తం చేసింది. తనకు పన్నెండు సంవత్సరాల వయస్సులో నాన్న చనిపోయాడని ఆ తర్వాత కుటుంబ భారం తన తల్లిమీద పడిందని ఆమె తెలియజేసింది. తనని సొకలేని అమ్మ కూలీనాలి చేసి సంపాదించేదని అదే సమయంలో ఒకావిడ ‘పిల్లల్ని సాకేపని వుంది పంపిస్తావా’ అని అడగడంతో అమ్మ మొదట ఒప్పకోలేదని తర్వాత ఏమైందోకానీ పామ్మని చెప్పడంతో పూణే వెళ్ళిపోయానని చెప్పింది. అక్కడ తనను పడుపువృత్తి చేయమని చెప్పడంతో ఏం చేయలేని పరిస్థితి ఏర్పడిందన్నారు. తాను ఒప్పకోకపోవడంతో తనను తీసుకొచ్చిన మహిళ రెచ్చిపోయి కొట్టడమే కాకుండా ‘మీ అమ్మకు ఈ పనే చేసేందుకు తీసుకు వచ్చామని ముందుగా చెప్పే పిల్చుకొచ్చామని’ చెప్పడంతో నిర్భాంతపోయానన్నారు. తనతో రెండు సంవత్సరాలు ఈ వృత్తి చేయించి పది చీరెలు, పది జాకెట్లు, పదివేల రూపాయలిచ్చారన్నారు. ఆ తర్వాత ఒక్క రూపాయి కూడా ఇవ్వలేదని ఆమె ఆవేదన వ్యక్తం చేశారు.

మరో యువతి రాధ (25) మాట్లాడుతూ - సుండుపల్లి మోహన్ నాయక్ అనే వ్యక్తి తనని పూణే తీసుకెళ్ళాడని తెలిపింది. అక్కడ తనని నరకయాతన పెట్టినట్లు వివరించింది. అక్కడి నుంచి తప్పించుకొని వచ్చానని, తర్వాత కొన్ని రోజులకి తనని తీసుకుపోయిన బ్రికర్ శంకర్ నాయక్ పాతవాళ్ళెవరైనా మళ్ళీ వస్తారేమోనని వాకబు చేసేందుకు వస్తే అదే సమయంలో అతడి మీద కసితో ఒక ప్రదేశానికి రమ్మని చెప్పి పోలీసులకు పట్టించానని వివరించింది.

ఒక కన్నీటి లేఖ...!

(వ్యభిచార ఊబిలో చిక్కుకొని చిత్రహింసలు పడుతున్న ఎందరో మహిళలు పూణే, బొంబాయి, ఢిల్లీ ప్రాంతాల నుంచి తమని కాపాడమని వేడుకుంటూ రహస్యంగా లేఖలు రాస్తున్నారు. ఆ విధంగా పూణే నుంచి కొందరు మహిళలు కన్నీళ్ళు అక్షరాలుగా మార్చుకొని రాసిన లేఖ ఇది..)

అయ్యా!

ఈ లెటర్ మేమంతా ఆడవాళ్ళం కలిసి పూణే నుంచి రాస్తున్నాము. మేము చాలా కష్టాల్లో వున్నాము. ఇక్కడ మమ్మల్నిందల్లో ఒక ఇంట్లో బంధించారు. వేభిస్తూ వ్యభిచారం చేయిస్తున్నారు. వీళ్ళకు వ్యభిచారం చేయించే ఇళ్ళు కనీసం 12 వరకు పూణేలో వుండాయి. వ్యభిచారం చేసే ఆడవాళ్ళు 150 మంది దాకా వున్నారు. మేమంతా డిస్కంబిల్డింగ్ లో వుంటున్నాము. దొంగతనంగా ఇంటి ఓనరుకు తెలియకుండా ఈ లెటర్ రాస్తున్నాము. ముగ్గురు వ్యక్తులున్నారు. వాళ్ళు చాలా డబ్బున్నవాళ్ళు. వీళ్ళు మన ఆంధ్రప్రదేశ్ కు చెందినవాళ్ళు. అమ్మాయిలను తీసుకొచ్చి అమ్మి వెక్కిరింటారు. 30, 40 వేలదాకా డబ్బు తీసుకొని వెళ్ళిపోతారు.

లంచాలిస్తారు కాబట్టి వాళ్ళకి ఏమీ భయంలేదు. జిల్లాస్థానం, చిన్న జిడికిలకు చెందిన ఇద్దరు వ్యక్తులు మమ్మల్నిందల్లో పూణేకు నమ్మించి తీసుకొచ్చారు. మాకు వ్యభిచారం చేయడం ఇష్టంలేదు. కానీ బెదిరించి మాతో ఈ పని చేయిస్తున్నారు. మాకు యిక్కడ్నుంచి ఎక్కడికి పంపినా తోడుగా ఒక మనిషిని పంపుతారు. ఎందుకంటే వారి నుంచి ఎక్కడ పారిపోతామోనని! చాలామంది అమయాకులైన ఆడవాళ్ళ జీవితాలు బలి అవుతున్నాయి.

మాఫియా గ్యాంగులున్నాయి. అమ్మాయిలను ఒక తావు నుంచి మరో తావుకు తరచూ మార్చుతుంటారు. చంపుతామని బెదిరిస్తారు. వీళ్ళ రోజు సంపాదన కనీసం 20, 40 వేలు. ఈ లెటర్ మా దగ్గరికి సుఖం కోసం వచ్చిన మనిషితో రాయించుకున్నాము. అతను మా ప్రాంతం మనిషి. మా దగ్గరికి వచ్చేటప్పుడు తెలుగుపాట పాడుకుంటూ వచ్చాడు. అప్పుడు తెలిసింది అతడు తెలుగువాడని. అతన్ని పిలిపించుకొని కాళ్ళు, చేతులు పట్టుకొని మాకు సాయం చేయమని బతిమాలితే అతను 'సరే' అని ఈ లెటర్ రాశాడు.

మమ్మల్ని త్వరగా వచ్చి విడిపించాలని కోరుతున్నాము. ఏదో ఒకటి చేసి మమ్మల్ని యిక్కడ నుంచి తీసుకెళ్ళండి. లేకపోతే మేము చిత్రహింసలు భరించలేక ఆత్మహత్య చేసుకుంటాము.

ఇట్లు

సెక్స్ వర్కర్స్

పూణే వ్యభిచార కేంద్రం

ఎయిడ్స్ వలయం

“పదారేళ్ళ ప్రాయంలో
ఆమెను చూసినప్పుడు
వెన్నెలో మెరిసే
వెండినదిలా వుండేది
ఇప్పుడు ఆమె పొక ఎండిన నది!”

“గాజు కళ్ళలో శూన్యపు చూపులు...
నలిగి... నలిగి... అరిగిపోయిన
నిర్జీవ దేహంతో...
నీలిమేఘం నుంచి ధూళిమేఘంగా
మారిన ఆమె ఇప్పుడు
ఖాళీ అద్దంలా కన్పిస్తుంది
మరబొమ్మగా... మంచుబొమ్మగా...
చివరికి మైనపు బొమ్మగా కరిగిపోతోంది...”

కడప జిల్లాలోని లక్ష్మిరెడ్డిపల్లె, రాయచోటి నియోజకవర్గాల పరిధిలోని వెలిగల్లు, పులికుంట, పందికుంట, చిన్నబడికి, పెద్దబడికి ప్రాంతాల నుంచి పూజేకు తరలిపోయిన వారి సంఖ్య అధికంగా వుంటోంది. అలాగే అనంతపురం జిల్లాలోనూ కదిరి, ముదిగుట్ట, నంబుల పూలకుంట, తదితర ప్రాంతాల నుంచి, చిత్తూరు జిల్లాలోని గుర్రంకొండ, పెద్దమండెం, మొలకల చెరువు, బి. కొత్తకోట, పెద్దబిల్లి సముద్రం మండలాల్లోని గిరిజన తాండాలోనూ పరిస్థితి ప్రమాదకర స్థితిలోకి జారిపోతోంది. మూడు జిల్లాల సరిహద్దు గిరిజన తండా గ్రామాలపై ఎయిడ్స్ తన పంజా విసురుతోంది. పడుపువ్వత్తి ఊరిలో కూరుకుపోతున్న పలు గిరిజన తండాలకు చెందిన గ్రామాలు ఎయిడ్స్ వ్యాధి బారినపడి విలవిలలాడుతున్నాయి. కడప జిల్లాలోని టి.సుండుపల్లి మండలం పరిధిలోని పెద్దబడికి గ్రామంలోనే యిప్పటివరకు 20 మంది ఎయిడ్స్ బారిన పడి మృతి చెందారంటే పరిస్థితి ఎలా ఉందో ఊహించుకోవచ్చు. ఇదే మండలంలోని వానరాచపల్లె బిడికి, కొలిమిమిట్ట, చిన్నబడికి, కటారుమడుగు, రాయవరం, పింఛా మొదలైన గ్రామాల్లో ఎయిడ్స్ వ్యాధిగ్రస్తులు ఉన్నట్లు తెలుస్తోంది.

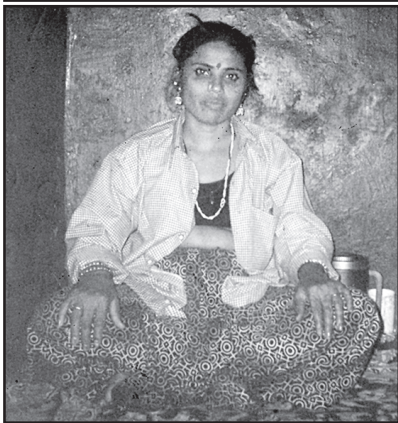

రాయవరం గ్రామం జంగంపల్లెకు చెందిన పద్మనాభయ్య సంవత్సరం క్రితం ఎయిడ్స్ వ్యాధితో చనిపోగా, ఆయన భార్య కూడా చావు బతుకుల మధ్య కొట్టుమిట్టాడుతోంది. గూబలదిన్నెకు చెందిన ఇంజనీరింగ్ విద్యార్థి అయిన సుబ్రమణ్యం కూడా ఎయిడ్స్ వ్యాధితో మరణించడం జరిగింది. చిన్నబడికికి చెందిన బుక్కే లక్ష్మమ్మ, బుక్కే రత్నమ్మ, మూడే ధర్మణి, బుక్కే సరసమ్మ, మూడే మంగళి, దేశాయి నాయక్‌లు ఎయిడ్స్‌తో మరణించారు. కేవలం ఒక్క సుండుపల్లె మండలంలోనే గత 7, 8 సంవత్సరాల్లో దాదాపు 300 మంది ఎయిడ్స్‌తో మరణించినట్లు అనధికార లెక్కలు చెప్పున్నాయి.

కడప, అనంతపురం, చిత్తూరు జిల్లాల పరిధిలోని గిరిజన తండాల్లో మొత్తంగా కలిపి అయిదు వేలమందికి పైగా ఎయిడ్స్ వ్యాధిగ్రస్తులు వున్నట్లు అంచనా. చిత్తూరు జిల్లా పెద్దమండ్యం, తంబళ్ళపల్లె మండలాల్లోని ఎనిమిది తండాల్లోనే 25 మంది మరణించారు. పెద్దమండ్యం మండలంలోని 16 తండాల్లో వందకు పైగా ఎయిడ్స్ వ్యాధి బాలినపడిన రోగులున్నారు.

ఆమె వాక శోక గీతం...

కన్నవారిని పోషించుకోవాలని, ఆసరాగా నిలబడి కుటుంబాన్ని నిలబెట్టుకోవాలని అందరితోపాటు తాను కూడా చిత్తూరు జిల్లా నుంచి ఆమె పూణేకి పయనమైంది. వెళ్లిన కొంతకాలానికే అనారోగ్యం పాలైంది. చివరికి ఆమె ఎయిడ్స్ వ్యాధికి గురైంది.

అప్పుడు...

ఇప్పుడు...

పులికుంట తండా

కడప జిల్లా గాలివీడు మండలంలోని పులికుంట తండా ఒక మారుమూల గిరిజన గ్రామం. కరువు దెబ్బకు విలవిలలాడిన ప్రాంతం. తమ ఆడపిల్లలు ఎక్కడో ఒకచోట కడుపుకింత తిండి తింటూ జీవితం గడిపితే చాలంటూ తల్లిదండ్రులే పడుపువృత్తి ఊబిలోకి అమ్మాయిల్ని పంపిస్తున్న నేపథ్యం ఈ తండాకుంది. తినడానికి తిండిలేని ఈ దుస్థితిని ఆధారంగా చేసుకొని కొందరు బ్రోకర్లు, ఘర్వాలీలు 18 మంది అమ్మాయిలను యిక్కడ్నుంచి పూణే వ్యభిచార కేంద్రానికి తీసుకెళ్ళారు. విటులిచ్చే సామ్మంతా నిర్వాహకులే తీసుకుంటూ కేవలం తిండి, బట్ట మాత్రం సరఫరా చేశారు. సంతలో పశువులను అమ్మినట్లు అమ్మాయిల అమ్మకం జరిగిపోయింది. 9 నుంచి 13 ఏళ్ళలోపు బాలికలకు 50 వేల దాకా చెల్లించేందుకు దళారులు పుట్టుకొచ్చారు. 20 నుంచి 30 ఏళ్ళ వయస్సు వున్నవారికి 25 వేలదాకా చెల్లించారని తెలియవచ్చింది. శారీరక సౌష్ఠ్యం, రూపలావణ్యం అంశాలను బట్టి అమ్మాయిల కుటుంబాలకు సామ్ము చెల్లించి ఈ వృత్తిలోకి బలవంతంగా దింపారు. ఇలా పడుపువృత్తిలోకి దించబడిన 18 మంది అమ్మాయిలపై జిల్లా పోలీసుశాఖ నిఘా ఏర్పాటు చేసింది. లక్ష్మీదేవి, పార్వతి, రంగమ్మ, కళావతి, భాగ్యశ్రీ, మంగమ్మ, సుజాత, శాంతమ్మ, నాగోజమ్మ, సోని, రాణి, రాజమ్మ, శాంతమ్మ, రాజేశ్వరి, సుభద్రమ్మ, కళ్యాణి, యశోద, గంగోజమ్మలను అప్పటి కడప జిల్లా ఎస్పీ వి.సి. సజ్జనార్ ఆధ్వర్యంలోని ఒక ప్రత్యేక పోలీసు బృందం పూణే వెళ్ళి ఈ 18 మందికి విముక్తి కల్పించి తిరిగి పులికుంట తండాకు చేర్చింది.

“మా గ్రామం చుట్టూ పది తండాలుండాయి. సారాయి కాచినాం. దొంగతనాలు చేసినాం. మా ఆడపిల్లల జీవితాలను మేమే నాశనం చేసినాం. ఒక్కొక్కరే పోవడం మొదలు జేసినారు. 30, 40 ఎకరాల భూమి ఉండేది. ఫారెస్ట్ వాళ్ళు వచ్చి స్వాధీనం చేసుకున్నారు. భూమి ఆధారం కూడా పోయింది. నీళ్ళ ఆధారం లేకుండాపోయింది. వసతి లేదు. రస్తా లేదు. ఇప్పటికీ ఎవరింట్లోనూ 50 కేజీల బియ్యం బస్తాలేదు. రోజూ పనిచేసేవాల. బతుక్కోవాల. యిప్పటికైనా రిజర్వు భూముల్ని పట్టా చేయించాలి. ఆడపిల్లలకు ఆధారం చూపించాలి. అప్పడే ఈ సమస్య పరిష్కారమౌతాది” అని పులికుంట తండాకు చెందిన రామ్మనాయక్ (58) అభిప్రాయపడ్డాడు.

విజయ ప్రేమకథ ... వీరిది ప్రేమ విజయం

చిత్తూరు జిల్లా పెద్దమండ్లం మండలం పరిధిలోని దట్టీనాయక్ తండా వివరాలలోకి వెళ్తే - తండాలో నివసిస్తున్న మొత్తం కుటుంబాలు 46. వలస వెళ్లిన కుటుంబాలు 25. చదువుకున్నవారు 10% వున్నవారు.

తండాకు చెందిన ఇరవైరెండు సంవత్సరాల విజయ పూణేలో రెండు సంవత్సరాలు సెక్స్‌వర్కర్‌గా పనిచేసింది. విజయ సొంత వూరు నత్తి ఓబన్నగారిపల్లె. ఈమె 18 సంవత్సరాల వయసులో పూణేకి వెళ్ళింది. అక్కడ రెండు సంవత్సరాలు వున్నది. ఆమె ఓసారి దట్టి నాయక్ తండాలో జరిగిన తమ బంధువుల పెళ్ళికి వచ్చింది. అప్పడు వెంకటేష్ ఈమెను చూసి ఇష్టపడి పెళ్ళి చేసుకుంటానని అడిగాడు. ఇప్పడు కుదరదు. నేను రెండు సంవత్సరాలు పూణే వాళ్ళకు అగ్రిమెంట్ రాసి ఇచ్చాను. ఇప్పడు వస్తే వాళ్ళు ఒప్పకోరు. నాకింకా ఒక సంవత్సరం గడువుంది అని చెప్పి ఆమె పూణే వెళ్ళిపోయింది. తిరిగి విజయ వెనక్కి వచ్చేంతవరకు వెంకటేష్ ఎదురుచూశాడు.

ఏడాది తర్వాత ఇద్దరూ ఇష్టపడి పెళ్ళి చేసుకున్నారు. విజయకు అత్తామామలు వున్నారు. వీరు కూడా వాళ్ళతో కలిసి వుంటారు. ఆర్థిక పరిస్థితుల కారణంగా విజయ మళ్ళీ ఓసారి పూణే వెళ్ళాలని నిర్ణయించుకోగా వీరి కుటుంబంలో జరిగిన చర్చల్లో భర్త వెంకటేష్ ఒప్పకోకపోవడంతో విజయ తన ప్రయత్నాన్ని విరమించుకుంది. ఇప్పడు విజయ తన కుటుంబంతో కలిసి మదనపల్లెలో వుంటోంది. ఆమెకు ఒక కొడుకు పుట్టాడు.

దట్టీనాయక్ తండాలో 85 ఎకరాల భూములున్నాయి. కానీ వాటికి నీటిసాగు లేదు. బతకడానికి మరో ఆధారం కూడా లేకపోవడంతో సారా తయారీ పనికి వెళ్తున్నారు.

చిత్తూరు జిల్లా పెద్దమండ్లం మండలంలోని ముసలికుంట గ్రామం చదివేవాండ్లపల్లెకు చెందిన మూడే లక్ష్మీనాయక్‌కు నలుగురు భార్యలు. ఇతని మొదటి భార్య పీరమ్మ. వీరికి ఒక కొడుకు వున్నాడు. పీరమ్మ అనారోగ్యంతో మృతి చెందడంతో లాలెమ్మను వివాహం చేసుకున్నాడు.ఈమె స్వగ్రామం కడప జిల్లా గాలివీడు మండలం వెలిగల్లుతండా. వీరికి ఒక కూతురు నీలావతి (25) వుంది. లాలెమ్మ అనారోగ్యంతో కొద్దిరోజుల క్రితం మృతి చెందింది.

దీంతో నీలావతిని లక్ష్మీనారాయ్ పడుపువృత్తికి భీవాండీ పంపాడు. ప్రస్తుతం నీలావతి వృథాచార గృహంలోనే వుంది. రామానారాయ్ తండాకు చెందిన సోనికమ్మను లక్ష్మీనారాయ్ మూడవ వివాహం చేసుకున్నాడు. సోనికమ్మ కూతురు అనిత (23) ను కూడా తండ్రి పడుపువృత్తిలోకి దించాడు.

అనితకు కడప జిల్లా సంబేపల్లి మండలం శెట్టిపల్లె పెద్దబడికి తాండాకు చెందిన నాగేశ్వర నారాయ్ తో నాలుగు సంవత్సరాల క్రితం వివాహమైంది. అయితే ఏడాదిన్నర పాటు వీరి కాపురం సజావుగానే సాగినప్పటికీ ఆ తర్వాత భర్త వేధింపులు భరించలేక ఆమె పుట్టింటికి చేరింది. సంవత్సరంపాటు తల్లిదండ్రులతో పాటు కూలి చేసుకొని బతికింది. అయితే అప్పటికి రెండవ భార్య కూతురు నీలావతిని భీవాండీకి పంపిన లక్ష్మీనారాయ్ అనితకు కూడా అదే మార్గాన్ని చూపాడు. భార్య సంవత్సరం పాటు తల్లిదండ్రుల దగ్గర వున్నా పట్టించుకోని భర్త నాగేశ్వర నారాయ్ భీవాండీలోని వృథాచార గృహానికి వెళ్ళిన అనితను పోలీసులకు అప్పగిస్తానని బెదిరించి ఇరవైవేలు తీసుకున్నాడు. విడాకులు పంపుతానని చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు. భీవాండీలో ఏడాదిన్నర పాటు గడిపిన అనిత ఆ నరకాన్ని భరించలేక వచ్చేసింది. తనతోపాటు తన అక్క, చెల్లెలు ఇద్దరూ ఆ నరకయాతనలోనే వున్నారని ఆమె తెలిపింది. తన తండ్రికి బుద్ధి చెప్పి తన అక్క, చెల్లెలిని ఆ వృథాచార గృహం నుంచి బయటకు తీసుకురావాలని అనిత వేడుకుంటోంది.

కడప జిల్లా టి. సుండుపల్లి మండలంలోని పాపన్నగారి పల్లె దళితవాడకు చెందిన సలవ వీరయ్య దంపతులు తమ కుమార్తె సుందరమ్మ (25) ని రామాపురం దళితవాడలో రంగ అనే వ్యక్తికి ఇచ్చి అయిదేళ్ళ క్రితం పెళ్ళి చేశారు. మూడునెలల క్రితం భార్యభర్తల మధ్య చిన్న గొడవ రావడంతో రామాపురం నుంచి తల్లి దగ్గరికి సుందరమ్మ బిడ్డతో వచ్చింది. ఇంతలో సుండుపల్లి భైరవగుట్టలో వున్న కిరణ్ అనే దగ్గరి బంధువుతో ఈమె పరిచయం పెంచుకుంది. దీనిని అవకాశంగా తీసుకున్న కిరణ్ ఆమెకు మాయమాటలు చెప్పి తీసుకెళ్ళి ఢిల్లీలోని వృథాచార గృహానికి తరలించాడు. గతంలోనూ బీమా అనే వ్యక్తి భార్యను కూడా ఢిల్లీలో కిరణ్ అమ్మినట్లు పోలీసులకు ఫిర్యాదు అందింది. ఢిల్లీలో వృథాచార గృహంలో వున్న మహిళ ఇటీవల స్వగ్రామమైన భైరవగుట్టకు వచ్చి సుందరమ్మ కూడా ఢిల్లీలో వుందని చెప్పడంతో అనలు సంగతి బయటకొచ్చింది. తమ బిడ్డను ఢిల్లీలోని వృథాచార గృహానికి అమ్మి వేశారని సుందరమ్మ తండ్రి వీరయ్య ఆవేదన చెందాడు.

రెప్పల మాటున ఉప్పెన...

పేరు : భారతి, వయస్సు : 24 సంవత్సరాలు

మా ప్రక్క గ్రామమైన బోరెడ్డిగారిపల్లె తాండాలోని ఈశ్వర్ నాయక్ అనే అతని మాయమాటలకు మోసపోయాను. నన్ను మధ్యపెట్టి పూణేకి తీసుకెళ్ళి వేశ్యాగృహంలో అమ్మేశాడు. అది తెలియని నేను ప్రాద్దున్నే లేచి 'నాకు ఇంట్లో పని అని తీసు కొచ్చారు. నేనేం చేయాలి' అని అడిగాను. 'నీవేమీ ఇంటి పనిచేయాల్సిన పనిలేదు. అలాంటి పని చేయడానికి చాలామంది వున్నారు. నీవు చేయాల్సిన పని వేరే వుంది' అని ఘర్షాలీ చెప్పింది. తరువాత ఆమెకు భయపడి 'మీరు చెప్పింది చేస్తానని' ఒప్పకోవాల్సి వచ్చింది. ఒక్కొక్కరు రూ. 50 నుండి రూ. 100 వరకు చెల్లిస్తారు. ఈ మొత్తంలో సగం ఘర్షాలీనే తీసుకొని, మిగిలించి కూడా 'నేను నిన్ను కొనుక్కున్నాను. ఆ బాకీ తీరేవరకు నీకు ఏమీ ఇవ్వను' అన్నది. అలా మూడు నెలలు అయిన తర్వాత నేను ఇద్దరంతో పడిపోయాను. నాకు సరిగా చూపించలేదు. 'నీవు సంపాదించిన డబ్బులన్నీ నీ బాకీకి, నీ ఖర్చులకే చాలలేదని' చెప్పింది. దానికి నేను ఎదురు తిరిగి మాట్లాడాను. నీవు 'నాకే ఎదురు తిరుగుతావా' అని కొట్టింది. తరువాత ఇంకో ఘర్షాలీకి అమ్మేసింది. ఆమె కూడా ముందామెలాగానే ఏమీ ఇవ్వలేదు. అలా నేను నలుగురు ఘర్షాలీల వద్ద పనిచేశాను. మా అమ్మ వచ్చి నన్ను పంపించమని అడిగితే మా అమ్మను బయటకు తోసేశారు.

చివరకు నాకు మిగిలించేమంటే అనారోగ్యం. నేను ఇప్పుడు మందులు కొనుక్కో వడానికి కూడా చాలా అవన్న పడుతున్నాను.

కథనం

పేరు : భుక్తే అమరావతి వయస్సు : 14 సంవత్సరాలు

ఆమె ఊరు వదలి వెళ్ళినప్పటి వయస్సు : 12 సంవత్సరాలు

ఆమె పూణేలో వున్న కాల పరిమితి - 2 సంవత్సరాలు

ఆ గ్రామంలో చాలామంది పూణేకి వెళ్ళివస్తూ వుండేవారు. వీరి తల్లిదండ్రులకు నలుగురు ఆడపిల్లలు కావడం, వీరిని పోషించడానికి వారికి స్తోమత లేకపోవడం వలన మొదటి కూతురు సుశీలమ్మను మొదట పూణేకి పంపించారు. ఆమె కష్టపడి అంతో ఇంతో పంపిస్తే దాంతో జీవనం గడుపుకొనేవారు. కొంత కాలానికి సుశీలమ్మ ఇంటికి వెనక్కి వచ్చింది. 'ఇక నేను వెళ్ళను' అనేసరికి ఆమెకు పెళ్ళి చేశారు. తరువాత రెండవ కూతురు పార్వతమ్మను పూణే పంపడానికి సిద్ధపడ్డారు. వెళ్ళడానికి నిరాకరించిన అమ్మాయిని కొట్టి భయపెట్టి బలవంతంగా వాళ్ళనాన్న తీసుకెళ్ళి పూణేలో వదిలాడు. అక్కడ వదిలిన తరువాత ఘర్షాలీ ఆమెను పడుపువృత్తిలో దిండుటకు రంగం సిద్ధం చేసింది. ఏమీ తెలియని అమరావతి చాలా భయపడింది. కానీ పడుపువృత్తి ఆమెకు తప్పలేదు. విధిలేని పరిస్థితిలో ఆమె వృత్తిలోకి దిగవలసి వచ్చింది.

బుజ్జమ్మ విన్నపం...!

“మాది నిరుపేద కుటుంబం. నివసించుటకు ఇల్లు కూడా లేని స్థితి. అయిదుగురు ఆడపిల్లల సంతానం అయినందువలన, మా తల్లిదండ్రులు మమ్మల్ని పోషించుటకు చాలా కష్టపడేవారు. అందుకే పలక, బలపం పట్టవలసిన నేను కొడవలి చేతబట్టి కొండలలో దొరుకు తేనె, పండ్లను సేకరించుటకు మా తల్లిదండ్రులకు సహాయంగా పోయేదాన్ని.

క్రమముగా మేము పేరిగి పెద్దవారం అయ్యేకొద్దీ కుటుంబపోషణ భారం ఎక్కువైంది. అందుకు ఎన్నో రాత్రులు అన్నం లేకనే పస్తులు పడుకొన్నాం. ఇటువంటి పరిస్థితుల్లో మాకు పెళ్లిళ్ళు చేయడం ఎంత కష్టమో ఊహించవచ్చు.

మా తండా ఈ నాగరిక ప్రపంచానికి దూరంగా ఎత్తయిన కొండలు, అడవిలో వుండేది. కాబట్టి మాకు నాగరిక ప్రపంచం అంటే ఏమిటో తెలిసేది కాదు. కానీ మా తండాకు అప్పడప్పడు నాగరికత గల మహిళలు వచ్చేవారు. వారి యొక్క వేషధారణ, వారు ధరించిన నగలను చూచి మా కళ్ళు జిగిలేమనేవి. అప్పడు మా మనస్సులో మేము కూడ ఆ విధంగా ఉంటే బాగుండునని అనిపించేది.

వారు మాకు చిల్లర డబ్బులు, తినే పదార్థములు ఇచ్చి మచ్చిక చేసుకొనేవారు. వారు చెప్పే మాటలు, మాలో ఎన్నో ఆశలు రేకెత్తించి స్వర్గపుటంచులకు తీసుకొని పోయినట్లు వుండేవి. ఒక్కొక్కసారి రాత్రిపూట భోజనం లేక పస్తులు పడుకొన్న నాకు వారు ఇచ్చే తిను పదార్థములు చాలా రుచికరంగా వుండేవి. అందుకే వారు ఏమి చెప్పినా వినయవిధేయతలతో వినేదాన్ని.

అప్పడప్పడే యవ్వన ప్రాయంలో అడుగిడిన నేను, నా తోటి అమ్మాయిలు, వారు చెప్పే మాటలకు ప్రలోభపడి, మా తల్లిదండ్రులకు కూడా చెప్పకుండా వారు చెప్పిన చోటికి చేరుకున్నాం. వారు బొంబాయి అనే మహానగరానికి పిలుచుకొని పోయినారు. అక్కడికి వెళ్ళిన నాలుగురోజులు మాకు బాగా చూసుకున్నారు. ఆనందంగా ఉన్నాం. కానీ ఆ ఆనందం ఎంతో కాలం ఉండలేదు. ఒక రోజు మాకందరికి ముస్తాబు చేసి వ్యభిచారం చేయమని చెప్పగా మేము అందుకు అంగీకరించలేదు. మాకు బీరు ఫ్యాక్టరీలో ఉద్యోగం ఇప్పిస్తామని చెప్పి పిలుచుకొని వచ్చి మమ్మల్ని ఇప్పడు వ్యభిచారం చేయమంటే చేయమని చెప్పినాము.

ఖచ్చితంగా ఈ పనే చేయాలని అన్నం పెట్టక చిత్రహింసలు పెట్టి బలవంతంగా మమ్మల్ని ఈ వ్యభిచారం అనే నరక ఊబిలోకి దింపినారు.

అతిచిన్న వయస్సులోనే నన్ను సెక్స్ వర్కర్ గా మార్చేసినారు. అప్పటి నుంచి అనేక కష్టాలు అనుభవించినాను. పెళ్లి చేసుకుంటామని చాలామంది మాతో కొన్ని రోజులు వుండి, నా దగ్గర ఉన్న డబ్బులు అయిపోగానే నాకు చెప్పకుండా వెళ్లిపోయేవారు. మళ్ళీ నా పరిస్థితి పరా మామూలే అయ్యేది. నాతో వున్న చాలామంది ఎయిడ్స్ వ్యాధితో క్రుంగి కృశించి నశించడం చూచి భయపడి ఊరికి వచ్చేసినాను.

ఇప్పుడు నన్ను ఆదరించేవారు ఎవరూలేరు. కాబట్టి నాకు ఆర్థిక సహాయం అందజేసి పునరావాసం కల్పించాల్సిందిగా కోరుకుంటున్నానని - కడప జిల్లా టి. సుండుపల్లె మండలం వానరాచపల్లి బిడికీకి చెందిన మూడే బుజ్జమ్మ ఆవేదన పడింది.

కథనం

అదొక నరక యాతన !

మేరు : సునంద

వయస్సు : 27 సంవత్సరాలు

ఆమె ఊరు వదలి వెళ్ళినప్పటి వయస్సు : 20 సంవత్సరాలు

ఆమె పూణేలో వున్న కాలపరిమితి - 2 సంవత్సరాలు

బోరెడ్డిగారిపల్లె తాండలోని ఈశ్వర్ నాయక్ అనే అతని మాయమాటలకు మోసపోయి పూణేకి ప్రయాణమయ్యాను. 'అక్కడ చాలా బాగుంటుంది, ఇంట్లో పనిచేయాలి, మా ఊరి ఆడపిల్లలు చూడండి ఎంత బాగున్నారో' అని చెప్పి నన్ను పూణేకు తీసుకెళ్ళి వేశ్యగృహంలో అమ్మేశాడు. అది తెలియని నేను ఆరోజు రాత్రి ఎలాగో నిద్రపోయాను. మరుసటిరోజున 'నీకోసం వచ్చారు, నువ్వు వెళ్ళు' అన్నది ఘర్షణ. నేను లోపలికెళ్ళి చూస్తే పరాయి పురుషుడు వున్నాడు. నేను భయపడి 'అదేంటి నన్ను ఇంటిపనికని తీసుకొచ్చి ఇలాంటి పనులు చేయిస్తున్నారు అని' అడిగాను. 'ఏయ్... ఈ పనికే నిన్ను కొన్నాను' అని చెప్పింది. నాకు చాల భయమేసింది. అయినా బయటపడేందుకు మార్గంలేదు. బయట గూర్ఖాలు ఉంటారు. క్రిందకు దూకేద్దామనుకుంటే నేనున్నది నాలుగవ అంతస్తులో. మనసు చంపుకొని ఎలాగో రెండు సంవత్సరాలు గడిపేశాను. అదంతా నరకయాతన.

... మరో సమిధ కథనం

గాంగీలమ్మ, అద్దెనాయక్లకు ఆరుమంది సంతానం. వీరిలో ముగ్గురు ఆడపిల్లలు, ముగ్గురు మగపిల్లలు. వీరికి నాలుగు ఎకరాల భూమి, ఒక పూరిగుడిసె వుంది. వీరికి కేలీ రెండవ సంతానం. ఈమెకు పెళ్ళి అయ్యింది. కానీ ఆమెకు వివాహం జరిగిన మూడు సంవత్సరాలు అవుతున్నా పిల్లలు పుట్టకపోవడంతో భర్త రోజు త్రాగివచ్చి కేలీని కొట్టి, తిట్టి హింసించేవాడు. అది భరించలేక ఆమె తన తల్లిదండ్రుల ఇంటికి చేరుకుంది. కానీ తల్లిదండ్రులు ఆర్థికంగా చాలా ఇబ్బందులు పడుతున్నారు. రోజు కూలికి వెళితేగాని పూటగడవని పరిస్థితి. అప్పటికే రామానాయక్ తండాలోని కొంతమంది ఆడపిల్లలు పూణే వెళ్ళి డబ్బులు బాగా సంపాదిస్తుండడాన్ని కేలీ గమనించి అక్కడే ఒక మహిళ ద్వారా పూణే వెళ్ళడానికి కావలసిన ఏర్పాట్లు అన్నీ చేసుకుంది. ఒకరోజు తాను కూడా పూణేకు బయలుదేరింది. సొంత వూరును, సొంత కుటుంబాన్ని వదిలి గుప్పెడు గుండెలో దోసిడు కన్నీళ్ళు నింపుకొని వెళ్ళిపోయింది.

అక్కడ తాను గడిపిన జీవితాన్ని కేలీ వివరిస్తూ - అక్కడ నేనో ఘర్వాణి ఆధీనంలో వున్నాను. ఆమె నా దగ్గరికి కస్టమర్స్ని పంపిస్తుంది. రేటు కూడా ఆమె మాట్లాడుతుంది. డబ్బులు ఆమె దగ్గర కట్టితే మా దగ్గరికి మగాడిని పంపిస్తుంది. నా దగ్గర డబ్బులుండేవి కావు. నాకు ఏమి అవసరం వచ్చినా ఘర్వాణీనే తెప్పిస్తుంది. మమ్మల్ని బయటకు పంపరు. అనారోగ్యం ఏదైనా వస్తే తప్పదు అనుకున్నప్పుడు నాతోపాటు అక్కడ పనిచేసే వాళ్ళ మనిషిని తోడుగా పెట్టి పంపిస్తారు. ఒక విధంగా నేను అక్కడ జైలులో వున్నట్లే. రోజుకు నా దగ్గరికి పది నుండి పదిహేను మంది మగవాళ్ళు వచ్చేవాళ్ళు. ప్రొద్దున నుండి రాత్రి మూడు గంటలవరకు నిద్ర వుండదు. ఒక్కొక్కసారి పూర్తిగా రోజంతా నిద్ర వుండదు. సమయానికి అన్నం కూడా తినేదాన్ని కాదు. ఒకరోజు నాకు విపరీతమైన కడుపునొప్పి వచ్చింది. డాక్టర్ దగ్గరికి వెళితే 'కడుపులో గడ్డవుంది, వెంటనే ఆపరేషన్ చేయాలని' చెప్పారు అంటూ దుఃఖపడింది.

ఆ తర్వాత కేలీ పంజరంలోంచి బయటపడడానికి ప్రయత్నాలు ప్రారంభించింది. ఓరోజు వచ్చిన విటుడు పోకరు కొంత డబ్బు ఇవ్వడంతో అక్కడ్నుంచి రహస్యంగా బయట పడింది.

కేలీ తల్లిదండ్రులు ఆమె ఆరోగ్యం గురించి తెలుసుకొని డబ్బు అప్పచేసి ఆపరేషన్ చేయించారు. కేలీకి ప్రాణగండం తప్పింది. తన స్వగ్రామంలోని తల్లిదండ్రుల దగ్గర తలదాచుకొంది. కూలిచేసి తల్లిదండ్రులు బిడ్డను పోషిస్తున్నారు.

పేరు : మూడే ప్రసన్న

వయస్సు : 24 సంవత్సరాలు

ఆమె ఊరు వదలి వెళ్ళినప్పటి వయస్సు - 14 సంవత్సరాలు

ఆమె అక్కడ ఉన్న కాల పరిమితి - 9 సంవత్సరాలు

ఆమె పశువులను కాయుటకు వాళ్ళ తాతయ్యతో అడవికి వెళ్ళేది. అక్కడ వాళ్ళ తాతయ్య 'నీవు పెళ్ళి చేసుకోవద్దమ్మా, నిన్ను వాళ్ళు కొడతారు. నువ్వు మిగిలిన వాళ్ళలాగా పూణేకి వెళితే సుఖంగా వుంటావని' చెప్పాడు. ఆ మాటలు ఆమె మెదడుపై బాగా పనిచేశాయి. ఇలా ప్రభావితమైన ఆమె అప్పడే అదే గ్రామానికి వచ్చిన ఘర్వాలీ మూడే భాగ్యశ్రీతో మాట్లాడితే 'అక్కడికెళ్ళి చేయవలసిన పని పడుపువ్వు' అని ఆమె చెప్పింది. 'ఏ పన్నెనా సరే నేను కూడా మీలాగే సుఖపడాలో' అని పట్టుబట్టి ఆమె సొంతంగా వెళ్ళింది. వెళ్ళిన ఆమె పూణేలో రెండు సంవత్సరాలు ఉన్నది. తరువాత ప్రసన్న భీవాండీలో ఏడు సంవత్సరాలు ఉన్నది. అక్కడ చేసే పని గురించి తెలిసి కూడా ఆమె భయపడకుండా అలవాటు పడింది.

ఉదయం 10 గంటల నుండి రాత్రి 12 గంటల వరకు పనిచేస్తామని చెప్పింది. మా దగ్గరకు రోజుకు 10 నుండి 15 మంది వస్తారు. వీరు ఒక్కొక్కరు రూ. 100 లు చెల్లిస్తారు. ఘర్వాలీ ఒక్కొక్క పురుషుడికి ఒక్కొక్క టోకెన్ ఇస్తుంది. వీటిని జాగ్రత్తగా భద్రపరచుకోవాలి. ఘర్వాలీ పది రోజులకొకసారి లేదా నెలకొకసారి ఈ టోకెన్లన్నీ లెక్కపెట్టి మొత్తాన్నీ చెల్లిస్తుంది. సగం బాధితురాలికి, సగం ఘర్వాలీ తీసుకుంటుంది. లేదంటే మీ అమ్మానాన్న నాకు బాకీ ఉన్నారని అసలు ఏమీ ఇవ్వదు. వచ్చిన ప్రతి పురుషుడు నిరోధ్ తప్పకుండా వాడతారు. అలా ఒప్పకోకపోతే మేము కూడా ఒప్పకోము. మేము వున్నచోటు ఒక్కొక్కరికి ఒక్కొక్క గది వుంటుంది. అక్కడ ఎవరూ కనిపించరు. కొందరు పురుషులు బట్టలిప్పమని చెబుతారు. డబ్బుకు ఆశపడేవారు అలాంటి పనులు చేస్తారు. నేను అలా చేయలేదు.

నా పెద్ద తమ్ముడు హిందీ టీచర్, చిన్న తమ్ముడు టిటిసి చేస్తున్నాడు. మా దగ్గరకొచ్చిన వారిలో ఎవరైనా దయతలచి ఇచ్చిన మొత్తంలో కూడా ఘర్వాలీ భాగం పడుతుంది. మా సొంత పొలంలో బోరు వేయించి మా కుటుంబాన్ని అదుకోవాలని ప్రభుత్వం వారికి విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాను.

హసివాడిన హసి మొగ్గ...

కథనం

పేరు : మూడే భాగ్యమ్మ

వయస్సు : 13 సంవత్సరాలు

ఆమె ఊరు వదలి వెళ్ళినప్పటి వయస్సు : 12 సంవత్సరాలు

ఆమె అక్కడ ఉన్న కాల పరిమితి - 1 సంవత్సరం

ఆ గ్రామంలోని బంధువులు దగ్గరకొచ్చిన ఘర్వాల్ 'నీవు చేయవలసిన పని ఇళ్ళలో పాచినని' అని ఆమెను మాటలతో మబ్బపెట్టి తీసుకొని వెళ్ళింది. తల్లికి ఇష్టంలేకపోయినా తండ్రి బలవంతంగా తీసుకొని ఆమెను కడప రైల్వేస్టేషనుకు వెళ్ళి అక్కడ పూజే వెళ్ళే రైలు ఎక్కించి తిరిగి వచ్చినారు. పంపేటప్పడు తండ్రి 'ఘర్వాల్ ఏది చెబితే అది చేయమని' చెప్పాడు.

రైలు దిగిన తరువాత సరూమ గల్లీలోని యింటికి నారాయణమ్మ తీసుకొని వెళ్ళింది. తరువాత ఆమెను మొదట పడుపువ్వత్తిలోకి దింపుటకు అన్ని విధాలా సిద్ధం చేసింది. ఏమీ తెలియని ఆ అమ్మాయి అక్కడికెళ్ళి భయపడి పారిపోయి బయటకు వచ్చింది. అలా చేసినందుకు ఘర్వాల్ ఆమెను బాగా కొట్టింది. 'ఇక్కడికి వచ్చినవారు చేసే పని ఇదే. నిన్నిక్కడ కాపాడేవారెవరూ లేరు. ఇంటికెతే నాన్న కొడతాడు'. అని ఘర్వాల్ బెదిరించింది. దీంతో ఎలాగైనా సరే ఇక్కడే ఉండిపోవాలని నిర్ణయించుకొన్న ఆ అమ్మాయి పడుపువ్వత్తికి అలవాటుపడింది. ఘర్వాల్ ఆమెకు ఏదో మత్తుమందు లాంటిది ఇచ్చి పంపించింది.

ఉదయం 10 గంటల నుండి రాత్రి 12 గంటల వరకు ఈ వృత్తిలోనే ఉంటాము. పనిచేసే చోట ఒక్కొక్క పడకకు మధ్య పరదాలు ఉంటాయి. రోజుకు 10 నుండి 15 మంది పురుషులు వస్తారు. వీరు ఒక్కొక్కరు వందరూపాయలు చెల్లిస్తారు. ఒక రాత్రికి బుక్ చేసుకోవాలనే పురుషుడు 500 నుండి 1000 రూపాయల వరకు చెల్లిస్తారు. ఈ చెల్లించిన మొత్తంలో సగం ఘర్వాల్ తీసుకుని సగం బాధితురాలికి ఇస్తుంది. లేదంటే ఆమెకు ఇష్టవలసిన మొత్తాన్ని 'మీ తల్లిదండ్రులు నాకు బాకీ వున్నారు' అని చెప్పి తీసేసుకుంటుంది. ఈ విధంగా ఘర్వాల్ ఒక కారితంపై రాసుకొని నెలకు ఒకసారి లెక్క చూసి చెల్లిస్తుంది.

ఇక్కడికొచ్చే ప్రతి పురుషుడు నిరోడ్ వాడతారు. అలా వాడకపోతే నిర్బాహమాటంగా 'మేం రా' అని చెప్పేస్తాము. ఈ సంవత్సర కాలంలో ఇంటికి వదివేలు పంపించాను. ఇంకా ఘర్వాల్ నలభై వేలు ఇవ్వాలి. ప్రస్తుతం ఏమీ తీసుకొని రాలేదు. నా వస్తువులన్నీ ఘర్వాల్ దగ్గరే వున్నాయి.

ప్రపంచంలో ఒక పథకం ప్రకారం మహిళలు, పిల్లలతో అక్రమ తైంగిక వ్యాపారం నిర్వహిస్తున్న దేశాలలో భారతదేశం ఒకటి. అంతేకాక ఈ వృత్తిలోకి పెద్ద ఎత్తున ఆడపిల్లలను, మహిళలను అక్రమంగా తరలిస్తున్న దేశాల జాబితాలో మనదేశం కూడా ఉంది. పడుపు వృత్తిలోకి మహిళలను,

పిల్లలను అక్రమంగా తరలిస్తున్న రాష్ట్రాల జాబితాలో ఆంధ్రప్రదేశ్ భారతదేశంలోనే అగ్రస్థానంలో వుంది. భారతదేశంలో మహిళలను, పిల్లలను వేశ్యావృత్తిలోనికి అక్రమంగా తరలించడాన్ని నిషేధిస్తూ చట్టం చేయడం జరిగింది. ఈ వ్యాపారంలో భాగస్వామ్యం వహిస్తున్న ట్రాఫిక్ డ్లస్సు, బ్రోతర్ ఓనర్స్‌ను, పింప్స్‌ను, బ్రోకర్లను ఈ చట్టం నేరస్తులుగా పరిగణిస్తుంది. వేశ్యావృత్తిలోని మహిళలు వారి పిల్లలు ఎందుకు ఈ వృత్తిలోకి రావాల్సి వచ్చిందో గుర్తించవలసి వుంది.

ట్రాఫికింగ్ వల్ల వారు శారీరకంగా హింసకు గురై తరువాత ఆర్థికపరమైన కారణాల వల్ల, సమాజంలో చిన్నచూపుకు లోనై వృత్తిలోంచి బయటకు రాలేకపోతున్నారు. ఇటువంటి స్థితిలో ప్రభుత్వం, మరియు చట్టాలు అమలుపరచవలసిన సంస్థలు ఈ నేరాలు చేస్తున్న వారిని, వీటిని ప్రోత్సహిస్తున్న వారిని వదిలిపెట్టి మోసపోయి ట్రాఫికింగ్ కు గురై ఈ వృత్తిలో మగ్గుతున్న మహిళలని, పిల్లలని నేరస్తులుగా పరిగణించి శిక్షలకు, వేధింపులకు గురి చేస్తున్నారు. ఇదిలా వుండగా ఈ వృత్తిలో ఉన్న మహిళల పిల్లలు సామాజికంగా చిన్నచూపుకు, వెలివేతకు గురౌతూ తిరిగి ఈ వృత్తిలోకే నెట్టబడుతున్నారు.

ఆడపిల్ల అయినట్లయితే తిరిగి తల్లి వృత్తినే చేపడుతుండగా, మగపిల్లవాడు బ్రోకర్ గానో, పింప్ గానో లేదా ట్రాఫిక్ కర్ గానో మారే దుస్థితి ఏర్పడుతుంది. వంశపారంపర్యంగా వేశ్యావృత్తినే కులవృత్తిగా చెప్పకొంటున్న కొన్ని కులాలలో మొదటి ఆడపిల్లను ఆమె అనుమతి లేకుండానే వృత్తిలోకి దించుతున్నారు. రెండో తరానికి చెందిన ఈ పిల్లలు పాఠశాల స్థాయి నుంచే వెలివేతకు, వివక్షతకు గురౌతూ విద్యకు, సమాజానికి దూరంగా నిరక్షరాస్యత, నిరుద్యోగం, దుర్వ్యసనాలకు లోనౌతూ జీవితాలను బలి చేసుకుంటున్నారు.

చాలా కేసుల్లో ఈ వృత్తిలో ఉన్న స్వంత తల్లిదండ్రులే తమ పిల్లలను స్వాగ్రహప్రయోజనాలకు వాడుకొనే సంఘటనలు కోకొల్లలు. పిల్లలకు రక్షణ, భద్రత కల్పించే విషయంలో ఈ వృత్తిలో ఉన్న మహిళల పిల్లలనే ముందుగా పరిగణనలోకి తీసుకోవాల్సి వుంది. అత్యంత ప్రమాదకర స్థితిలో ఉన్న వీరిని తిరిగి వృత్తిలోకి వెళ్ళకుండా నిరోధించడంతోపాటు లైంగిక వేధింపులు, దోపిడీల నుంచి కాపాడటానికి ప్రత్యేకమైన శ్రద్ధ చూపడంతోపాటు కార్యక్రమాలను చేపట్టవలసిన అవసరం ఎంతైనా ఉంది.

ట్రాఫికింగ్ అంటే...

“18 సంవత్సరాల లోపు బాలలు / బాలికలు ఎవరినైనా వారి అనుమతితో గాని, అనుమతి లేకుండాగాని ఒక ప్రాంతం నుంచి మరో ప్రాంతానికి... మోసంచేసి, మాయచేసి, ప్రలోభపెట్టి, కిడ్నాప్ చేసి, బలవంతంగా... లేదా ఏ ఇతర పద్ధతులలో అయినా సరే తరలించడాన్ని 'ట్రాఫికింగ్' అంటారు. అలాగే ట్రాఫికింగ్ కు గురైన బాలలను వ్యభిచార వృత్తిలోకి దించడం, ఇతర పద్ధతులలో లైంగికంగా వేధించడం, క్రూర కృత్యములు నెరవేడం, బలవంతంగా, కార్తికులుగా, సేవకులుగా వినియోగించుకోవడం, నియమించడం జరుగుతుంది”.

ట్రాఫికింగ్ ప్రస్తుత పరిస్థితి

మనదేశంలో 8 మిలియన్లు మంది బాలికలు వేశ్యావృత్తిలో వున్నారు. బెంగళూరు, కోల్ కత్తా, ఢిల్లీ, హైదరాబాదు, చెన్నై, ముంబయ్ వంటి నగరాలలో కనీసం 25,000 మంది బాలికలు పడుపువృత్తిలో ఉన్నారు. ఒక్క ముంబయ్ లోనే 10-16 సంవత్సరాల లోపు బాలికలు 40,000 మంది ఉన్నట్లు నేషనల్ కమిషన్ ఫర్ ఉమెన్ - 1997 నివేదిక చెబుతోంది. 20 లక్షలకు పైగా స్త్రీలు పడుపువృత్తిలో ఉన్నట్లు, అందులో 25% మంది 18 సంవత్సరాల లోపు వారని మరో అంచనాలు తెలియజేస్తున్నాయి. మనదేశంలోని వేశ్యావృత్తిలో ఉన్న మహిళల్లో సుమారు 61% మంది షెడ్యూలు కులాలవారు, షెడ్యూలు జాతులు మరియు ఇతర వెనుకబడిన వర్గములకు చెందినవారగా సిచ్చువేషన్ రిపోర్టు -1998 తెలియజేస్తోంది.

- ❖ దేశంలో రోజుకు 200 మంది బాలికలు, మహిళలు వేశ్యావృత్తిలోకి ప్రవేశిస్తున్నారు.
- ❖ దేశంలో ట్రాఫికింగ్ కు గురౌతున్న బాధితులు, ముఖ్యంగా ఆర్థికంగా, సాంఘికంగా ఇబ్బందులకు గురౌతున్న మధ్య, చిన్న తరగతికి చెందిన వర్గాలుగా గుర్తించడం జరిగింది.

- ❖ దేశంలోకిెల్లా ఎక్కువమంది ఆడపిల్లలను వేశావ్యత్తిలోకి దించుతున్న రాష్ట్రాలలో ఆంధ్రప్రదేశ్ అగ్రగామిగా ఉంది. దేశంలో వివిధ వేశ్యా గృహాలలో ఉన్న బాలికలు, మహిళలలో 25 నుంచి 85 శాతం మంది ఆంధ్రప్రదేశ్‌కు చెందిన వారు కావడం విచారకరం.
- ❖ ఢిల్లీలో 45%, ముంబాయిలో 28%, కలకత్తాలో 14%, గోవాలో 80% అలాగే మద్రాస్, చందాపూర్, బెంగుళూరులలో కూడా ఆంధ్రప్రదేశ్ బాలికలే ఈ వ్యత్తిలో మగ్గుతున్నారు.
- ❖ ఆంధ్రప్రదేశ్ నుంచి బాలికలను ఇతర రాష్ట్రాలకే కాకుండా రాష్ట్రంలో వివిధ జిల్లాలకు అక్రమంగా ట్రాఫికింగ్ చేస్తూ అధిక సంఖ్యలో వేశ్యావ్యత్తిలోకి దించుతున్నారు. రాష్ట్రంలో వేశ్యావ్యత్తిలో 60% బాలికలు ఉండగా వారిలో 28% మంది 14-16 సంవత్సరాల మధ్య, 20% మంది 16-18 సంవత్సరాల మధ్య, 16% మంది 14 సంవత్సరాల లోపువారు ఉన్నారు.
- ❖ కోల్‌కత్తా, ముంబాయి, ఢిల్లీ మరియు ఇతర రాష్ట్రాలలోని చిన్న పట్టణాలలో కలిపి రెడ్‌లైట్ ఏరియాలలో 4,00,000 మంది లైంగిక వేధింపులకు గురైన పిల్లలన్నారు. వీరిలో ఆంధ్రప్రదేశ్‌కు చెందిన బాలికల శాతం ఎక్కువ.
- ❖ ఎయిడ్స్ భయం నేపథ్యంలో, పిల్లలతో లైంగికం క్షేమదాయకం, మరియు తాజా అనే అభిప్రాయంతో పిల్లలతో లైంగికానికి గిరాకీ ఎక్కువైంది. ఫలితంగా 11 లేదా 12 సంవత్సరాల లేక ఇంకా తక్కువ వయస్సులోని పిల్లలను వేశ్యావ్యత్తిలోకి బలవంతంగా దించుతున్నారు. ఇది చివరకు వాణిజ్యపరమైన వ్యాపారంగా మారింది.
- ❖ 2002-2003 సంవత్సరంలో ఢిల్లీ, ముంబాయి, గోవా నుంచి రిస్క్ చేయబడిన 200 మంది పిల్లలను రాష్ట్రంలో వారి ఇండ్లకు చేర్చడం జరిగింది.
- ❖ రాష్ట్రంలో కైం రికార్డులను పరిశీలిస్తే ఏటా మహిళల అక్రమ రవాణా పెరుగుతోందనే విషయం స్పష్టమవుతుంది. 2003 కన్నా 2004 సంవత్సరంలో అపహరణలు, అదృశ్యం కేసుల సంఖ్య 8.6 శాతం పెరిగింది. 2005 జనవరి నుంచి అయిదు నెలల కాలంలో ఈ తరహా కేసుల సంఖ్య 9.63 శాతం అధికమైంది. ఇందులో 15 సంవత్సరాల్లోపు బాలికలు ఎక్కువగా ఉన్నారన్న విషయం మరింత ఆందోళన కలిగిస్తోంది.

- ❖ రాష్ట్రంలో ఇప్పటివరకు గుర్తించిన 20 ముఠాలు మహిళల అక్రమ రవాణాలో చురుగ్గా పాల్గొంటున్నాయని పోలీసులు గుర్తించారు. పొరుగు రాష్ట్రాల ముఠాలతో ముందుగా సంప్రదింపులు జరిపే ఈ ముఠాలు అసంఘటిత రంగంలో పనిచేస్తున్న మహిళలు, అమాయక బాలికలకు అందమైన జీవితం కల్పిస్తామనే భ్రమ కల్పించి వల వేస్తున్నారు.
- ❖ అక్రమ రవాణాతో ఎక్కువమంది మహిళలు తీవ్ర అనారోగ్య సమస్యలతో చితికి పోతున్నారు. చివరకు హెచ్.ఐ.వి. వంటి వ్యాధులు సంక్రమించి దిక్కామొక్కూలేని పరిస్థితిలో గ్రామాల్లోకి అడుగుపెడుతున్నప్పుడు వారికి ఆదరణ లభించడం లేదు. వీరి పునరావాసం కోసం ప్రభుత్వం జిల్లా కలెక్టరు ఛైర్మన్‌గా, ఎస్సీ, జిల్లా విద్యాధికారి, జిల్లా వైద్యాధికారి, ఇతర ఎన్‌జివోలు సభ్యులుగా ఒక కమిటీని ప్రత్యేక జీఓ ద్వారా ఏర్పాటు చేశారు.
- ❖ బాలికలను తీసుకెళ్ళి బలవంతంగా నీలి చిత్రాల్లో నటించేస్తున్నారనే విషయం కేంద్ర హోంశాఖను కలవర పరుస్తోంది. నిఖా పేరిట పేద ముస్లిం బాలికలు దేశం అవతలికి రవాణా అవుతున్నారు. దశాబ్దాలుగా వ్యభిచారం దుష్ట సంప్రదాయ వ్యవస్థగా మారింది. పలువురు నిరుపేద మహిళలు దీనిపై ఆధారపడి జీవనం కొనసాగిస్తున్నారు. ఇదే అక్రమ రవాణా ముఠాలు. బ్రోకర్లకు అవకాశంగా మారింది.
- ❖ భవన నిర్మాణ రంగ కూలీలు, రైల్వే, బస్సు స్టేషన్ల దగ్గర ఒంటరిగా కూర్చున్న మహిళలను మభ్యపెట్టి తీసుకెళ్ళి వేశ్యా గృహాల్లో అమ్మేస్తున్నారు. కొందరు రైళ్లలో ప్రయాణికుల్లా నటిస్తూ మత్తుమందు కలిపిన ఆహార పదార్థాలను ఇచ్చి వేశ్యావాటికలకు తరలిస్తున్నారు.
- ❖ ఇంటర్నేషనల్ ఆర్గనైజేషన్ ఫర్ మైగ్రేషన్ (ఐ.ఓ.ఎం.) అంచనాల ప్రకారం మహిళల అంతర్జాతీయ అక్రమ రవాణా వ్యాపారం ప్రపంచంలో ఏటా 800 కోట్ల రూపాయల మేరకు జరుగుతోంది. దేశంలో దాదాపు 80 లక్షల మంది మహిళలు, 20 లక్షల మంది బాలికలు ఆర్థిక సామాజిక కారణాల వల్ల మోసపోయి వేశ్యావాటికల్లో దుర్భర జీవితాన్ని గడుపుతున్నారు.
- ❖ కుటుంబ పరిస్థితులతో కలత చెంది ఇళ్ళు విడిచిపెట్టిన వారిలో 80 శాతం బాలికలు వేశ్యావాటికల్లోకి బలవంతంగా రవాణా అవుతున్నారని జాతీయ ఆరోగ్య సంస్థ (ఐ.హెచ్.ఓ.) నివేదికల ద్వారా వెల్లడవుతోంది.

- ❖ మహిళల అక్రమ రవాణాలో ఆంధ్రప్రదేశ్ (29.5 శాతం) ముందుంజులో ఉంటే తర్వాత స్థానాల్లో కర్ణాటక (15 శాతం), పశ్చిమ బెంగాల్ (12.5 శాతం) నిలిచాయి. హైదరాబాద్, కలీంగర్, ఖమ్మం, వరంగల్ జిల్లాల్లో మహిళల అపహరణలు ఇటీవల ఎక్కువగా నమోదయ్యాయి.
- ❖ పేదరికం, సినీ వ్యామోహం, పెళ్ళి చేసుకుంటారనే భ్రమలు, కుటుంబ కలహాల కారణంగా మూరాల చేతిలో చిక్కి అక్రమంగా రవాణా అయిన వారు ఎక్కువగా ఉన్నారు.
- ❖ అపహరణలు, కిడ్నాప్ల కింద నమోదవుతున్న కేసుల సంఖ్య పెరగడానికి పోలీసుల భాష్పం వేరుగా ఉంది. కుటుంబంలో తప్పిపోయిన వారు తిరిగి వచ్చిన తరువాత కేసు ఉపసంహరణకు ముందుకు రాకపోవడంతో కేసుల సంఖ్య పెరుగుతోందనేది పోలీసుల వాదన. కానీ అపహరణ తరువాత వెనక్కి వస్తున్న వారు కనీసం ఒక శాతం కూడా లేదు.

మహిళలను, మైనర్ బాలికలను లైంగిక వ్యాపార వస్తువుగా దిగజార్చి క్రయ, విక్రయాలు జరపడం ప్రమాదకర సంతేతం. నిశ్శబ్దంగా సాగే ఈ శరీరాల వ్యాపారం సమాజానికి కళంకం. ఈ పోకడ అసాంతికి, అరాచకానికి, హింసకు, అనారోగ్యాలకు ముఖ్యంగా ఎయిడ్స్ ప్రబలడానికి దారితీస్తుంది.

ట్రాఫికింగ్ కు దారితీస్తున్న సందర్భాలు

- ❖ ఇళ్ళలోచాకిరీ చేస్తూ, యజమాని లేదా వారి పిల్లలు పెట్టే హింస, అత్యాచారం భరించలేకపోవడం.
- ❖ పిల్లలకు పల్లెలలోనూ లేదా పట్టణాలలోనూ పని కల్పిస్తామని చెప్పడం ద్వారా.
- ❖ కులవృత్తి, ఆచారం పేరిట బలవంతంగా ఈ వృత్తిలోకి దించడం.
- ❖ ఉద్యోగం ఎరచూపి మోసం చేసి వృత్తిలోకి దించడం.
- ❖ పేదరికం వల్ల... గత్యంతరం లేని స్థితిలో మోసపోయి వృత్తిలోకి ప్రవేశించడం.
- ❖ తన కుటుంబాన్ని పోషించడం కోసం ఈ వృత్తిలోకి దిగడం.
- ❖ జోగీనీ వ్యవస్థ ద్వారా వృత్తిలోకి దించడం జరుగుతుంది.
- ❖ ప్రేమలో పడటం, ప్రేమికుడు మోసం చేయటం

- ❖ సినిమా వ్యామోహంలో పాలిపోవటం
- ❖ ఇష్టంలేని వాడితో పెళ్లి
- ❖ బలత్కారం చేసి వృత్తిలోకి దించడం
- ❖ కిడ్నాప్ చేసి వృత్తిలోకి దించడం
- ❖ ఆశల ద్వారా ఈ వృత్తిలోకి దించడం
- ❖ బలవంతంగా పనిచేయించడం
- ❖ ప్యాక్షన్ లో పని పేరిట ప్రలోభాలకు గురి కావడం.

ట్రాఫికింగ్ కు గురైనవారు ఎదుర్కొంటున్న ఇబ్బందులు

- ❖ తక్కువ వేతనం - ఒక్కొక్కసారి అసలు ఆదాయం అనేది లేకపోవడం
- ❖ వీరికి తెలియకుండానే వీరి పిల్లలు కూడా ఇదే వృత్తిలోకి ప్రవేశించడం.
- ❖ వైద్య, ఆరోగ్య సదుపాయం అందుబాటులో ఉండవు. అది ట్రాఫిక్ కర్, ఏజెంట్, ఓనర్స్ పై ఆధారపడి వుంటుంది.
- ❖ మానవత్వం లేని పని విధానం
- ❖ విశ్రాంతి లేని సమయం
- ❖ మానవహక్కులను కోల్పోవడం.
- ❖ శారీరక హింస - లైంగిక వేధింపు
- ❖ కనీస వసతులు కరువు, అనారోగ్య వాతావరణం
- ❖ పిల్లలకు విద్య, ఆహారం, బాలల కనీస హక్కులు ఉండవు.
- ❖ సాంఘిక, సామాజికపరంగా దూరంగా ఉండటం (వెలి).
- ❖ వీరి పిల్లల ఆలనాపాలనా కూడా చూసుకొనే అవకాశం ఉండదు.

పాంచివున్న ప్రమాదాలు

లైంగిక వ్యాపారానికి , అత్యాచారాలకు బలైన బాధితులు శారీరకంగా, మానసికంగా కోలుకోలేని స్థితికి చేరుకుంటారు. పలు విపత్కర పరిణామాలు వారిని వెన్నాడుతుంటాయి. ఈ పరిస్థితి సమాజం పట్ల కక్షను పెంచుతుంది. బాధితులు హెచ్.ఐ.వి. ఎయిడ్స్ వంటి ప్రాణాంతక

సుఖవ్యాధుల బారిన పడుతున్నారు. లైంగిక వ్యాపారానికి, అత్యాచారానికి బలైన యువతుల జీవితం అవినీతికి, నేరప్రవృత్తికి ఆలవాలమైపోతుంది. వీరి అందం, ఆకర్షణ తగ్గాక వీరు ఇతరులను వేశ్యావృత్తిలోకి లాగుతున్నారు. వీరి సంతానాన్ని సమాజం అక్రమ సంతానంగా పరిగణిస్తుంది. వారు నేరగాళ్ళుగానో, మాఫియాలుగానో మారుతున్నారు.

దేశంలోని మెట్రో నగరాలకు వేశ్యలను ఎగుమతి చేయడంలో మన రాష్ట్రం ముందంజలో వుంది. ఇక్కడ్నుంచి 13 శాతం మంది ఎగుమతి అవుతున్నట్లు కెకె ముఖర్జీ కమిటీ నివేదిక స్పష్టం చేసింది.

రాష్ట్రం నుంచి వేశ్యల ఎగుమతికి పాల్పడిన వారిపై 2003లో 265 కేసులు, 2004లో 373 కేసులు నమోదు అయ్యాయి. మహబూబ్ నగర్ జిల్లాలోని బిజినేపల్లి, తిమ్మాజిపేట మండల్లాలోని 50 తండాలు నుంచి పాతికేళ్ళలోపు యువతులు ఇరవై మందికి పైగా తరలిపోయినట్లు సమాచారం.

గల్ఫ్ లోని దుబాయి, షార్జా, అబుదాబి నగరాల్లోనూ మన రాష్ట్రానికి చెందిన యువతులతో వ్యభిచారం చేయించే ముఠాలు పనిచేస్తున్నట్లు వార్తల్లోస్తున్నాయి. గల్ఫ్ లో ప్రత్యేకించి కువైట్, ఎమిరేట్స్ లో ఇక్కడ్నుంచి విజిటింగ్ వీసాలపై తీసుకెళ్ళిన యువతులతో వ్యభిచారం సాగిస్తున్నట్లు అక్కడ్నుంచి తప్పించుకొచ్చిన తణుకు మహిళ వెల్లడించిన విషయం విదితమే.

రాష్ట్రం నుంచి ప్రతి సంవత్సరం ఐదువేలమంది మహిళలు తరలిపోతుండగా వీరిలో సగం మంది మైనర్ బాలికలే కావడం విశేషం. రాష్ట్రంలో వివిధ జిల్లాలో 19 ముఠాలు మహిళల తరలింపుపై పనిచేస్తున్నట్లు తెలుస్తోంది.

మహిళలు లైంగిక దోపిడీకి గురికావడం వెనుక ప్రధానంగా పేదరికం, నిరక్షరాస్యత సమస్యలు కన్పిస్తాయి. ఇలాంటి సమస్యత్వక ప్రాంతాలను గుర్తించి అక్రమ రవాణాలో నిమగ్నమయ్యే వ్యక్తులను సాంఘిక బహిష్కరణ చేసేలా సామాజిక కట్టుబాటు పాటించాలి.

రెండవ తరం అక్రమ రవాణా నిరోధించడానికి కౌన్సిలింగ్ సౌకర్యంతోపాటు రెసిడెన్షియల్ పాఠశాలలు ఏర్పాటు చేయాలి. అప్పుడే ఈ సమస్య ఒక కొలిక్కి వస్తుంది. లేదంటే... చరిత్ర పుటల్లో మహా విపాదం వొకటి చోటు చేసుకుంటుంది.

కోటి గొంతుకల కన్నీటి రోదన...

కంటికి గాయమైతే కాలికి చికిత్స చేస్తున్నట్లుగా సాగే కార్యక్రమాల వలన బాధితులకు జరుగుతున్న ప్రయోజనం ఏమిటో యిప్పటికైనా పునరాలోచించు కోవాల్సిన అవసరం వుంది.

డబ్బు డి మరియు సి.డబ్బు డిపార్టుమెంటు పాలసీ ఫర్ కంబాటింగ్ ట్రాఫికింగ్ ఆఫ్ ఊమెన్ మరియు చిల్డ్రన్ ఫర్ కమర్షియల్ సెక్సువల్ ఎక్స్ప్లొయిటేషన్ ఆర్డర్లు ప్రకారం పొందుపరచిన అబ్స్ట్రాక్ట్ లో ఈ సమస్యకు సంబంధించి అనేక పరిష్కార మార్గాలను సూచించడం జరిగింది. ఇప్పుడు వాటిని సమర్థవంతగా అమలు చేయడం ఒక్కటే మన ముందున్న మార్గంగా కన్పిస్తుంది. అబ్స్ట్రాక్ట్ ప్రకారం జిల్లా కమిటీ ఇతర చర్యలతోపాటు, ఈ క్రింది నివారణచర్యలు తీసుకోవాలి.

- ❖ ఎన్.జి.ఓల సహకారంతో భారీ సరఫరా వున్న ఏరియాపై, గవ్వస్థానాలపై, అక్రమ రవాణాకు గల కారణాలపై, జరుగుతున్న దోపిడీపై, సమస్య తీవ్రతపై విశ్వసనీయ, సంబంధిత గణాంక వివరాలు తయారు చేయాలి.
- ❖ ముద్రణ, విస్తారమైన దృశ్య మీడియాను వినియోగిస్తూ విద్యా సంస్థలు, స్వయం సహాయ గ్రూపుల, మహిళా గ్రూపుల, యూత్ గ్రూపుల ద్వారా ప్రజలకు అవగాహన కల్పించాలి. అక్రమ రవాణాకు విరుద్ధంగా ప్రజలను కార్యోన్ముఖులను చేయాలి.
- ❖ స్థానిక సంస్థలు, విద్యా సంస్థలు, ఎన్.జి.ఓ.ల సహాయంతో అక్రమ రవాణాను, లైంగిక దోపిడీని నిరోధించుటకు కార్యక్రమాలు చేపట్టాలి.
- ❖ అక్రమ రవాణాలో నిమగ్నమయ్యే వ్యక్తులను సాంఘిక బహిష్కరణకు గురిచేయాలి.
- ❖ మండలాలలో మరియు పంచాయతీస్థాయిలలో కమిటీలు స్థాపించి, పంచాయతీ స్థాయి, మండల స్థాయి కార్యాచరణ పథకాలు తయారుచేయాలి.
- ❖ పంచాయతీలలో, ప్రత్యేకంగా ఎక్కువ ప్రమాదకర ప్రాంతాలలో పర్యవేక్షణ చేయుటకు, నివేదికలు పంపించడానికి, అవసరమైతే అక్రమ రవాణాలో నిమగ్నమైన వ్యక్తులపై చర్య తీసుకొనుటకు, కమ్యూనిటీ విజిలెంట్ గ్రూపులు స్థాపించాలి.
- ❖ వీధి పిల్లలు, నిరాదరణకు గురైన పిల్లల లాంటి ఎక్కువ ప్రమాదకర వర్గాలు దోపిడీ ప్రలోభములకు గురి కాకుండా నివారించుటకు, ఎక్కువ ప్రమాదకర ప్రాంతాలన్నింటిలో కేర్ హోమ్స్ స్థాపించి వాటిని నిర్వహించాలి.

- ❖ ఎక్కువ ప్రమాదకర గ్రూపుల స్త్రీలను, ఆడపిల్లలను సాధికార పర్సుటకు వివిధ సంక్షేమ పథకాలను ఏకీకృతం చేయాలి.
- ❖ తన పరిధిలోని ప్రాంతంలో ప్రవేశ స్థాపనములో మరియు మధ్య స్థానములో జాగ్రత్తతో నుండుట, అక్రమ రవాణాను గురించి ఏ సంబంధిత పౌరుడైనా, సామాజిక విజిలెంట్ గ్రూపు వారు ఎవరైనా లిపోర్టు చేసినప్పడు, దానిపై తక్షణ చర్య తీసుకోవాలి.
- ❖ బస్ స్టాపులు, రైల్వేస్టేషన్లలో, సంప్రతింపు కేంద్రాలను నెలకొల్పి స్త్రీల, పిల్లల వలసను గూర్చి జాగ్రత్త పడాలి.
- ❖ ప్రతి పోలీసు స్టేషన్ పరిధిలో హెల్ప్‌లైన్లు, హెల్ప్ బూత్‌లు మరియు సపోర్టు సెంటర్లు స్థాపించి బాధితులకు తక్షణ సహాయం అందించుటకు తోడ్పడాలి.
- ❖ బాధితులపట్ల సున్నితంగా, గోప్యంతో జాగరూకతతో వుంటూ రెస్పూండు నిర్వహించాలి.
- ❖ బాధిత మహిళలపై కేసులు బుక్ చేయకూడదు.
- ❖ ఏ రకమైన అశ్లీల సామగ్రిని కల్గివుండడం, అమ్మడం, ప్రదర్శించడంతో సహా అశ్లీల చర్యకు వ్యతిరేకంగా కఠినంగా చట్టాన్ని అమలు పర్చాలి.
- ❖ రెస్క్యూ అయిన బాధితులకు తక్షణం షెల్టరు సౌకర్యము ఏర్పాటు చేయాలి.
- ❖ మానసిక వ్యధపై కౌన్సిలింగ్, బాధితుల రక్షణ, వృత్తిపర మార్గదర్శకత్వం, తిరిగి సమాజంలో ఏకం చేసే సదుపాయములతో కూడిన ట్రాన్సిట్ హోములు నమ్మకమైన ఎన్.జి.ఓల సహనిర్వహణలో కేంద్ర స్వధర్ పథకము క్రింద స్థాపించుటకు కృషి చేయాలి.
- ❖ అక్రమరవాణా బాధితులైన పిల్లలు లేక బాధితుల పిల్లలకు 'ఫోస్టర్ కేర్' ఏర్పాటు చేయాలి.
- ❖ బాధితులకు ఆర్థిక స్వావలంబన అందించడానికి ప్రస్తుతమున్న పథకాలతో కలిసి మరిన్ని ప్రత్యేక పథకాలు సూత్రీకరించాలి.
- ❖ బాధితులు స్వయం సహాయక గ్రూపుల ద్వారా అతి సూక్ష్మ పరపతి సదుపాయము మరియు ఆదాయ ఉత్పత్తి సౌకర్యం పొందుటకు మార్గదర్శకత్వం, సహాయం అందించాలి.
- ❖ ప్రాధమ్య ప్రాతిపదికన, శిక్షణ మరియు ఉపాధి లేక స్వయం ఉపాధిని మహిళా షెడ్యూల్డు కులాలు, షెడ్యూల్డు తెగలకు ఫైనాన్స్ కార్పొరేషన్ల క్రింద ప్రత్యేక సహాయ పథకాలను అందజేయాలి

- ❖ పైవేటు సంస్థల భాగస్వామ్యము, వాటి మద్దతుతో బాధితులకు శిక్షణ మరియు ఉత్పత్తి కేంద్రాలను, జీవనోపాధి శిక్షణ కార్యక్రమాలను స్థాపించాలి.
- ❖ పరిపూర్ణ మార్కెటింగ్ సంబంధాలను కల్పించాలి.
- ❖ ప్రభుత్వ ప్రమేయంతో నడిచే ఎన్.జి.ఓ.ల సిబ్బందిలో 50% ఖాళీలను బాధితులకు కేటాయించడాన్ని చట్టపరం చేయాలి.
- ❖ అన్ని ప్రభుత్వ ఆనువత్తులలో స్త్రీ మరియు శిశు బాధితులు ఉచిత వైద్య చికిత్స, అవసరమైనన్ని మందులు పొందుటకు వీలుగా వారికి ఆరోగ్య కార్య అందించాలి.
- ❖ హెచ్.ఐ.వి. / అక్రమ రవాణా బాధితులకు ఆరోగ్య సేవలకు సంపూర్ణమైన మరియు విచక్షణా రహిత నిష్పక్షపాత ప్రవేశ లభ్యత కొరకు వారికి రక్షణ మరియు మద్దతు కలుగచేయాలి.
- ❖ అంత్యదశలోని వ్యాధిగ్రస్త బాధితులకు అవసరమనుకొన్నప్పుడు వివిధ శాఖలలోని సంస్థలోని ప్రస్తుతమున్న మౌలిక సదుపాయములు ఉపయోగించి, హోమ్స్ స్థాపించుట, లేక ప్రముఖ ఎన్.జి.ఓ.లకు మద్దతునిచ్చి వారితో హోములు స్థాపించాలి.
- ❖ బాధితులు మరలా ప్రధాన స్రవంతిలో చేరుటకు మెంటల్ ఇంటర్ వెన్షన్ కంద్రాలు లేక కౌన్సిలింగ్ సేవలు ప్రారంభించుట.
- ❖ చదువు మరియు శిశువు సంరక్షణ.
- ❖ రెండవ తరం అక్రమ రవాణా నిరోధించడానికి, అన్ని మండలాలలో తగిన కౌన్సిలింగ్ సైకర్వముతో రెసిడెన్షియల్ ట్రాన్సిట్ స్కూల్స్ స్థాపించాలి.
- ❖ బాధితులైన పిల్లలందరిని మరియు బాధితుల పిల్లలను ప్రధాన పాఠశాలలో చేర్పించడం చట్టపరం చేయాలి.
- ❖ బాధిత పిల్లలను, బాధితుల యొక్క పిల్లలను మంజూరు సంఖ్యను అధిగమించి వీరిని రెసిడెన్షియల్ పాఠశాలలో చేర్పించుటకు చర్యలు తీసికొనాలి.
- ❖ మద్దలో చదువు మానుకోవడాన్ని, అరికట్టుటకు మద్దతు సేవలైన, ఉపకార వేతనాలు మరియు అనుబంధ పోషకాహారముతో ఉచిత నిర్బంధ విద్యను అందించాలి.
- ❖ ప్రధాన స్రవంతిలో తిరిగి ఏకమగుటకు జీవనోపాధి నైపుణ్యం కల్పించుటకు, పరిపూర్ణమార్కెటు సందానముతో వృత్తి విద్యా శిక్షణ కేంద్రాలు స్థాపించాలి.

- ❖ అక్రమ రవాణాకు గురి అయిన స్త్రీలను పిల్లలను అనాధలుగా ప్రకటించి వారికి షెడ్యూల్డు కులాలు, షెడ్యూల్డు తెగలు రెసిడెన్షియల్ సంస్థలలో హోస్టల్‌లలో, హోమ్స్‌లలో వసతి కలుగజేయాలి.
- ❖ సంబంధిత నియోజక వర్గంలో ఓటర్లుగా నమోదైవుంటే అక్రమ రవాణా బాధితులకు ఓటరు ఫోటో గుర్తింపు కార్డు యిచ్చుటకు ఏర్పాట్లు చేయాలి.
- ❖ ఆదాయ నిబంధన పాటిస్తూ ప్రత్యేకంగా ప్రత్యేకమైన అర్హత తరగతికి చెందిన వారుగా వీరికి తెల్ల రేషన్ కార్డు అందజేయాలి.
- ❖ ప్రాధాన్య ప్రాతిపదికన, రెస్కూ అయిన వ్యక్తులకు యిండ్ల స్థలములు ఏర్పాటు చేయాలి.
- ❖ నిర్దిష్టమైన మరియు సత్వర న్యాయము నిశ్చయ పర్చుటకు అవసరమైన న్యాయ సంబంధ సంస్కరణలు ప్రవేశపెట్టాని ప్రభుత్వం నిర్ణయించుకోవాలి.
- ❖ లింగ మరియు శిశుపరమైన స్ఫూర్తితో వారి పట్ల న్యాయ క్రమాన్ని జరిపించుటను మరియు అక్రమ రవాణాదారులపై సజావైన, గట్టి కఠినమైన శిక్షణ అమలు చేయుటకు సరియైన సత్వర న్యాయం నిశ్చయ పర్చుటకు అక్రమ రవాణాదారులపై కేసు నమోదు చేసి విచారించుటకుగాను శిక్షావ్యూతికి సవరణలు చేపట్టాలి.
- ❖ దోపిడిదారుల ఆస్తులను జప్తు చేయుటకు మరియు బాధితులకు నష్టపరిహారము చెల్లించుటకు చట్టములో సవరణలు చేపట్టాలి.
- ❖ రాత్రిలో బాధితులు పోలీసు నిర్బంధంలో ఉండకుండునట్లు రాత్రి కోర్టులను నెలకొల్పాలి.
- ❖ అక్రమ రవాణా దారులపై జరిమానా విధించి బాధితుల పునరావాస నిధికి ఆ మొత్తములు జమకట్టుటకు చట్టము చేయాలి.
- ❖ పై విధానములు సరిగా అమలు జరుగుటకు అవసరమైన మార్గదర్శకాలను సంబంధిత శాఖలు తయారు చేయాలి. జిల్లా మేజిస్ట్రేటు అయిన కలెక్టర్లు జిల్లా స్థాయి కమిటీలు ఏర్పరచి, ట్రాఫికింగ్‌కు వ్యతిరేకంగా గట్టి చర్యలు తీసికొని ట్రాఫికింగ్ బాధితుల పునరావాసానికి ఉద్దేశించిన పలు చర్యలు తీసుకోవాలి.

వాళ్ళు

కళ్ళల్లో కలల్ని... కన్నీళ్ళని నింపుకొని

కల్లోలాల్లోకి నడవడం ఎప్పుడో

మొదలుపెట్టారు.

ఆ నడక సాగుతూనే ఉంది.

అందరం కలిసి అపుదాం రండి!

విలువల వత్తి ఆరిపోతే

విశ్వమంతా గాఢాంధకారం అలముకొంటుంది.

అదే అసలైన ప్రళయం.

సమస్యకు స్పందించని

జాతికి భవిష్యత్ లేదు.

ఇప్పుడు మనం పోరాడవలసింది

నీడలతో కాదు... నిజంతో..!

